

บทที่ 4

ผลการวิจัยและวิจารณ์ผล

การวิจัยนี้แบ่งผลเป็น 2 ส่วนคือ การทดสอบประสิทธิภาพเตาเผา และการตรวจวัดปริมาณสารมลพิษทางอากาศจากปล่องเตาเผา ซึ่งในการเก็บตัวอย่างได้ทั้งการทดสอบประสิทธิภาพควบคู่ไปกับการตรวจวัดสารมลพิษทางอากาศ เนื่องจากจะต้องมีการจัดเตรียมมูลฝอยติดเชื้อให้มีปริมาณมากพอสำหรับการเก็บตัวอย่าง โดยปกติสถานพยาบาลจะไม่ให้เก็บมูลฝอยติดเชื้อไว้เป็นเวลานานๆ เพราะอาจเกิดการปนเปื้อนต่อสิ่งแวดล้อมและจะเกิดกลิ่นเหม็น ดังนั้นในการเก็บตัวอย่างบางสถานพยาบาลจึงมีมูลฝอยติดเชื้อไม่มากนัก ส่วนใหญ่จะมีมูลฝอยติดเชื้อให้เก็บตัวอย่างประมาณ 2 เท่าของปริมาณที่กำหนด จากที่กำหนดไว้ที่ 3 เท่าของแบบเตาเผา

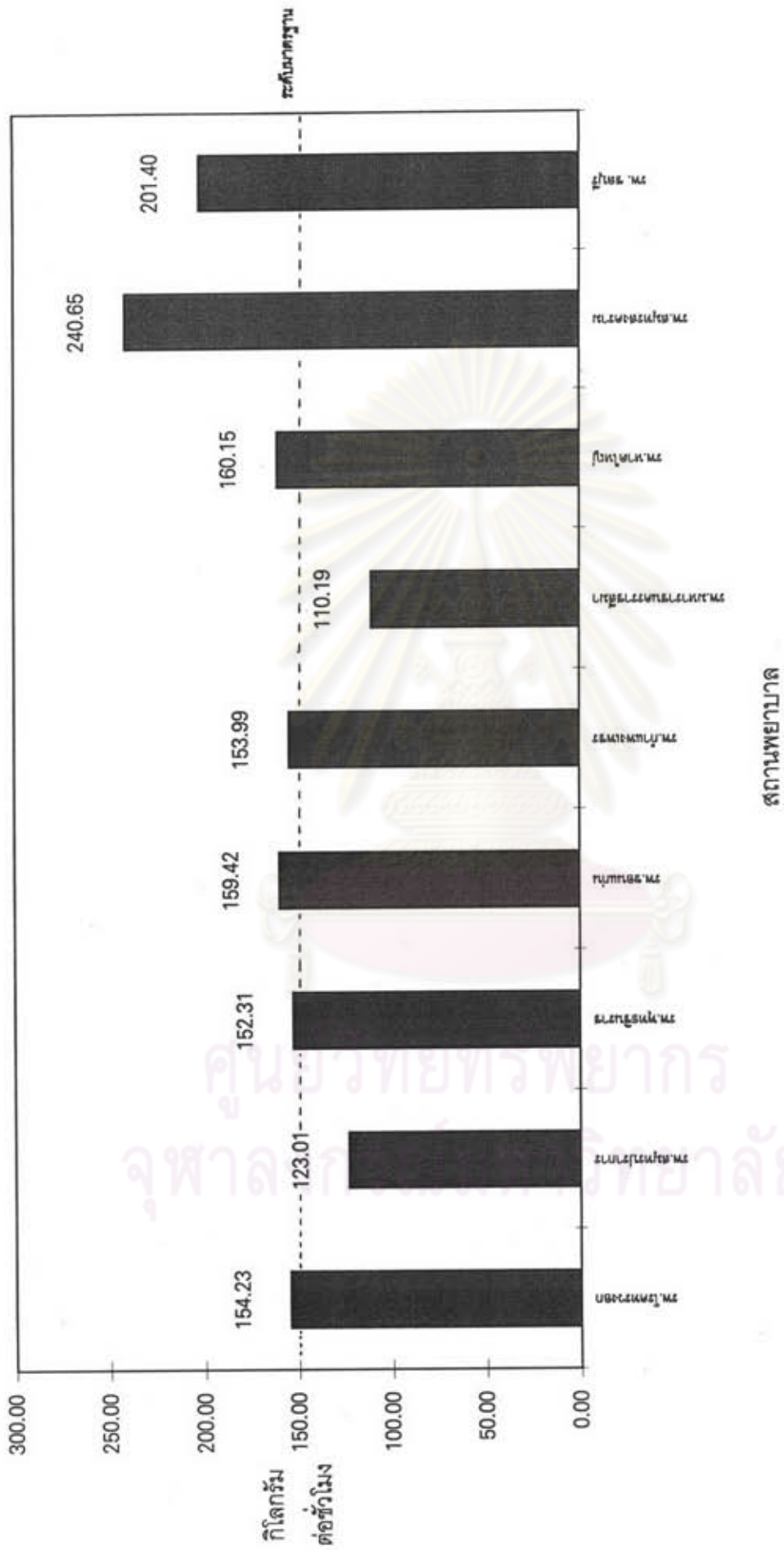
สถานพยาบาลทุกแห่งใช้น้ำมันดีเซลเป็นเชื้อเพลิงในการเผามูลฝอยติดเชื้อ โดยมีแท่งค้ำสำหรับเก็บน้ำมันอยู่บริเวณข้าง อาคารเตาเผา

4.1 โรงพยาบาลโรคทรวงอก จังหวัดนนทบุรี

เตาเผามูลฝอยติดเชื้อของโรงพยาบาลโรคทรวงอกมีขนาด 150 กิโลกรัมต่อชั่วโมง จัดจำหน่ายโดยบริษัทกิจจาคอนซัลติง เอ็นยีเนียร์ เริ่มใช้งานเมื่อเดือนมีนาคม พ.ศ.2537 จากการสำรวจสภาพทั่วไปของเตาเผามูลฝอยติดเชื้อพบว่า เตาเผาอยู่ในสภาพใช้งานได้ รวมทั้งถังเก็บน้ำมันซึ่งอยู่ด้านข้างของอาคาร ผู้ควบคุมการทำงานของห้องเผายังคงอยู่ในสภาพดี มีส่วนของเครื่องวัดอุณหภูมิ ห้องเผาทั้งสองใช้งานไม่ปกติ ในส่วนการตัดการทำงานของหัวเผา ภายในอาคารยังได้ใช้เป็นที่เก็บอุปกรณ์ต่างๆ ที่ใช้ในการเผามูลฝอยติดเชื้อ เช่น ถุงมือ คราด ไม้กวาด เป็นต้น

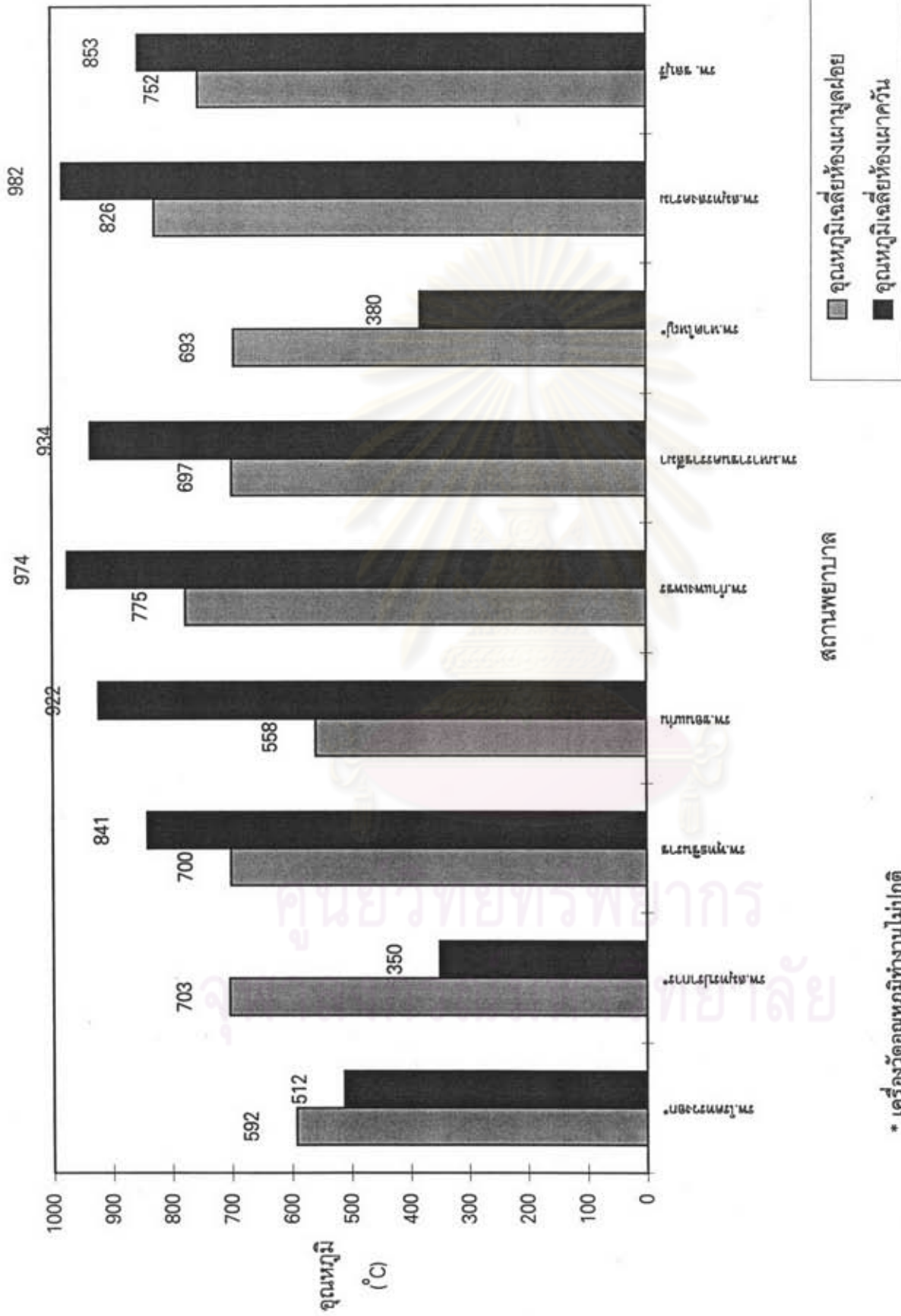
4.1.1 ผลการทดสอบประสิทธิภาพเตาเผามูลฝอยติดเชื้อ

วิธีการป้อนมูลฝอยติดเชื้อของโรงพยาบาลโรคทรวงอก จะป้อนมูลฝอยติดเชื้อเข้าเตาเผาจนเต็ม แล้วปล่อยให้มูลฝอยถูกเผาไหม้ประมาณ 30 นาที จึงป้อนมูลฝอยเข้าไปเพิ่ม ช่วงเวลานั้น จะมีการเชื่อมูลฝอยในเตาเผาให้เผาไหม้ได้ทั่วถึง ซึ่งจะเกิดควันดำเป็นระยะๆ ระดับอุณหภูมิของห้องเผามูลฝอยและห้องเผาควันควันที่ตั้งไว้เท่ากับ 700 และ 900 °C ตามลำดับ การเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิของห้องเผามูลฝอยและห้องเผาควันมีค่าเฉลี่ยที่ 592 และ 512 °C ตามลำดับ ซึ่งเป็น

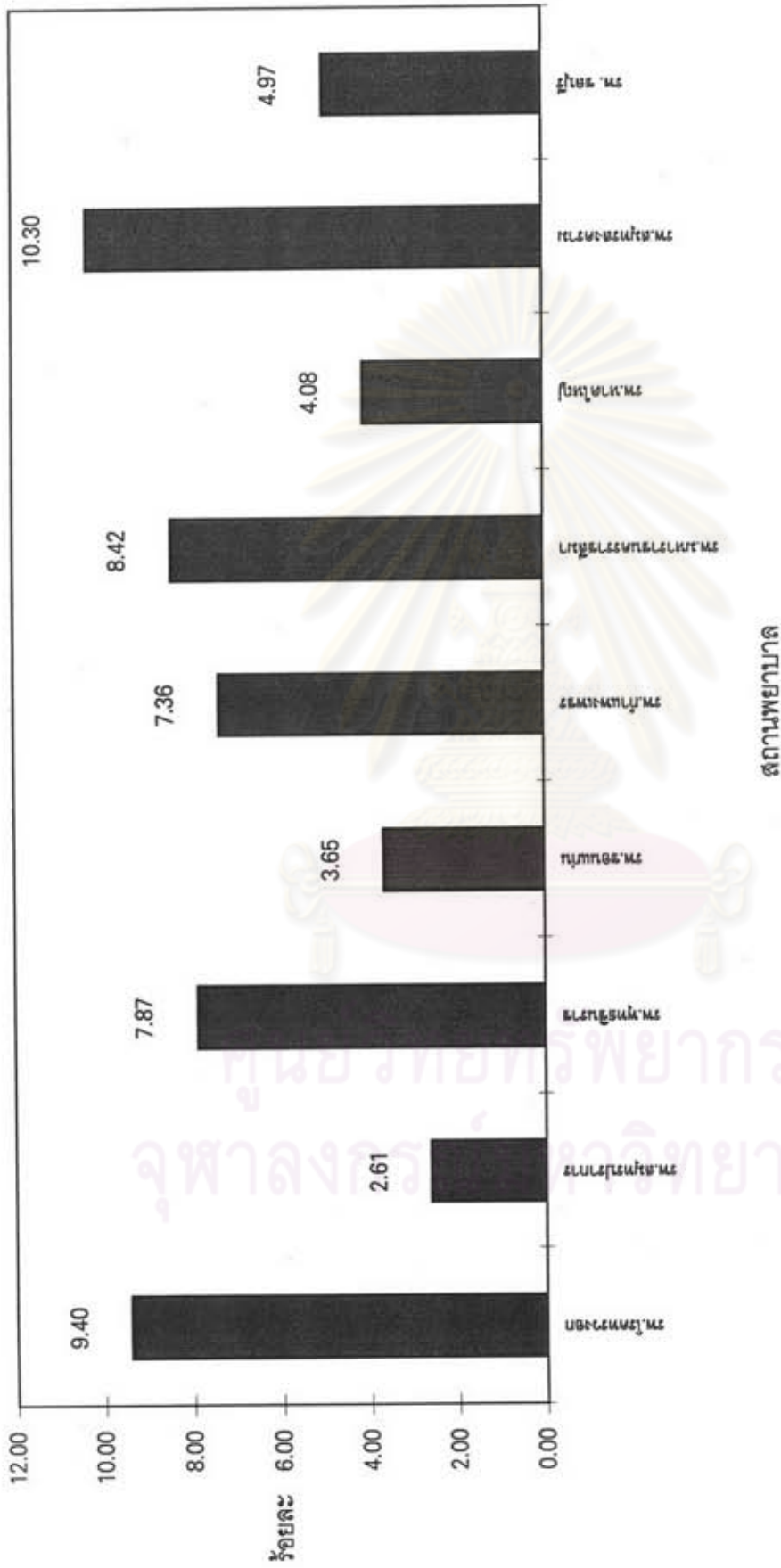
ภาพที่ 4-1 แผนภูมิแสดงประสิทธิภาพของเตาเผาผลผลิตเชื้อของสถานพยาบาลที่ศึกษา

ศูนย์วิทยาศาสตร์สุขภาพ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

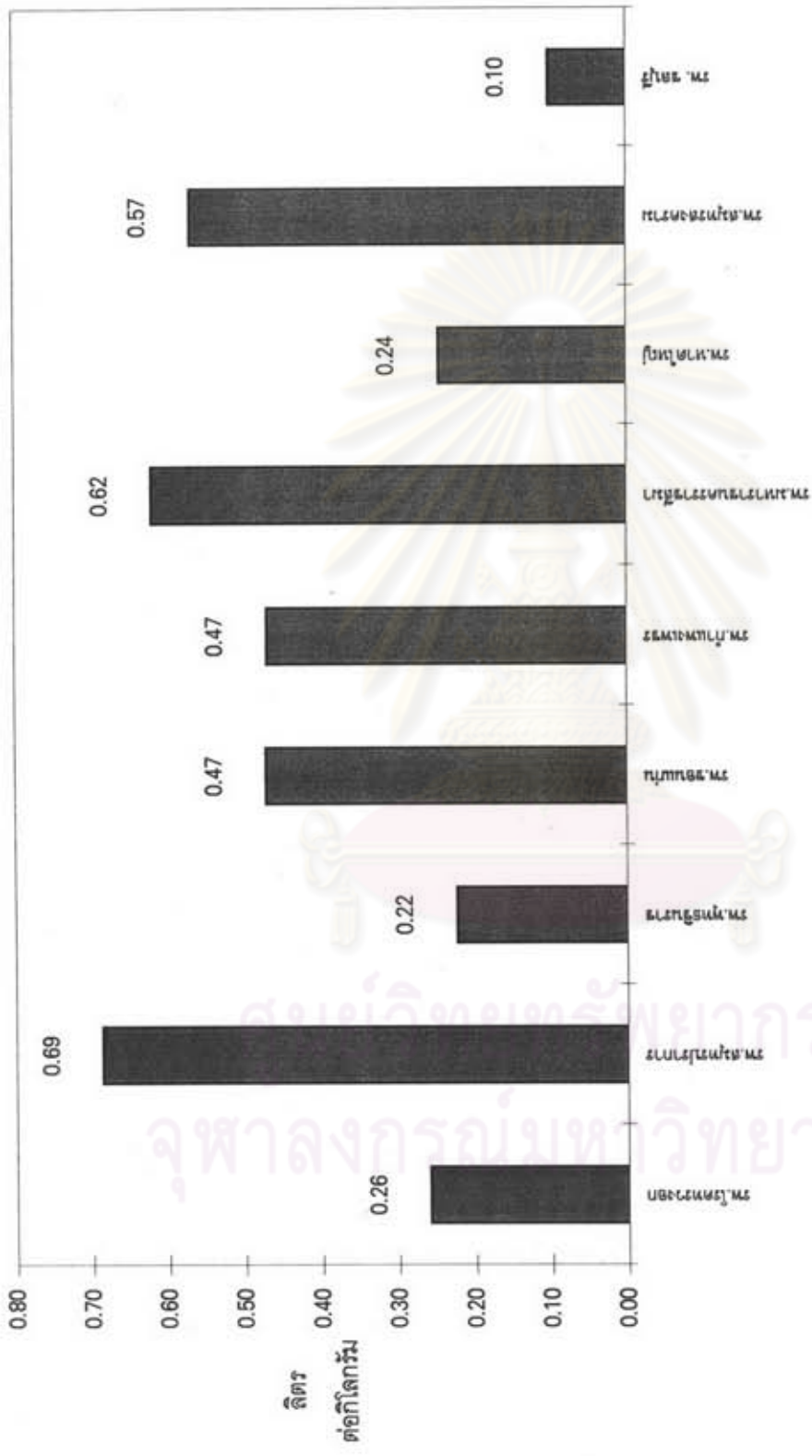
* เครื่องวัดอุณหภูมิทำงานไม่ปกติ

ภาพที่ 4-2 แผนภูมิแสดงจุดรวมญาติของห้องผ่าตัดและห้องผ่าตัด

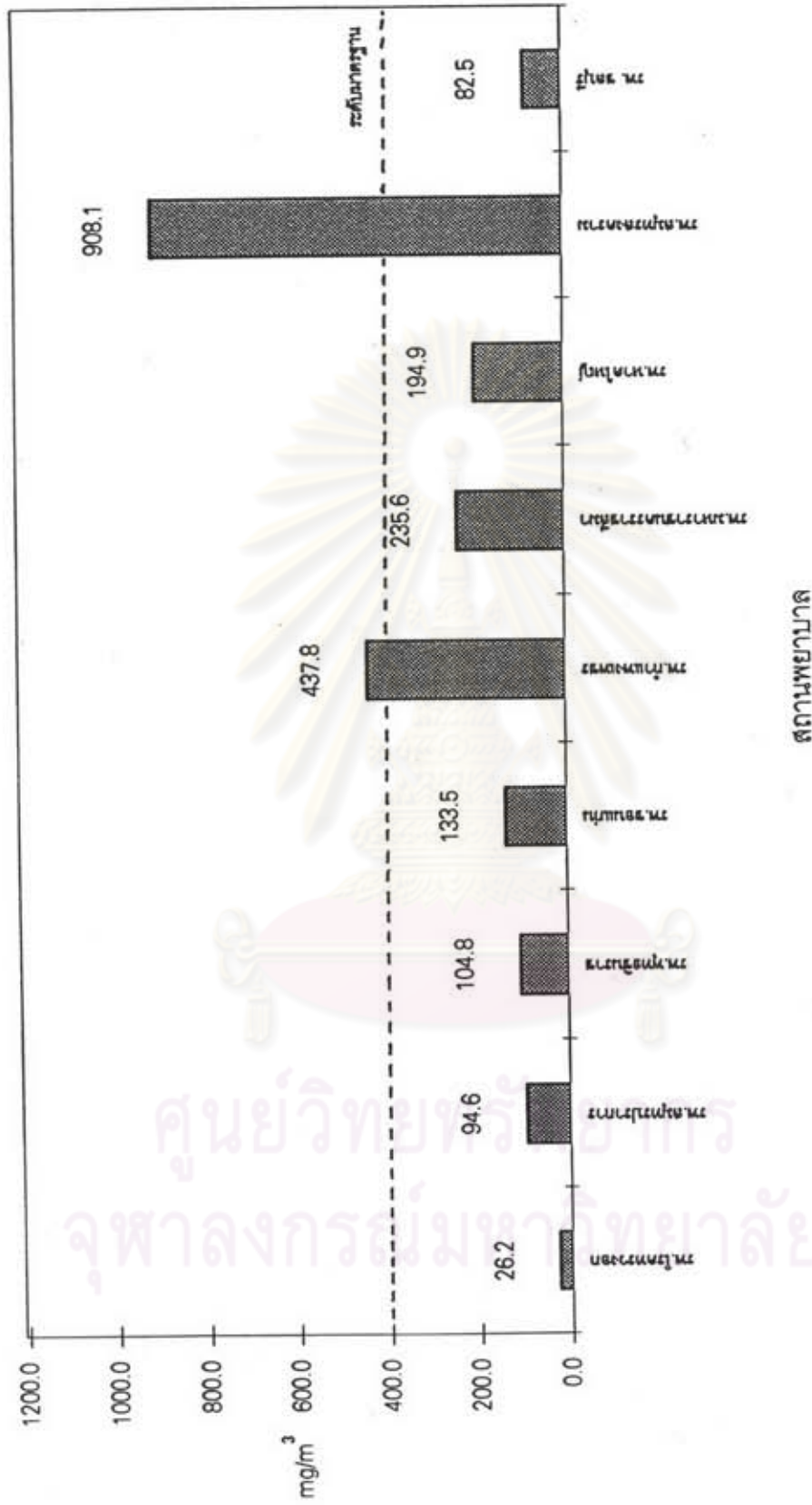
ภาพที่ 4-3 แผนภูมิแสดงร้อยละของนักเรียนที่肄รอกจากการสอบเตาเผาผลผลิตยติติเรื่อ

จุฬาลงกรรค์กรรคจวิทยาัย

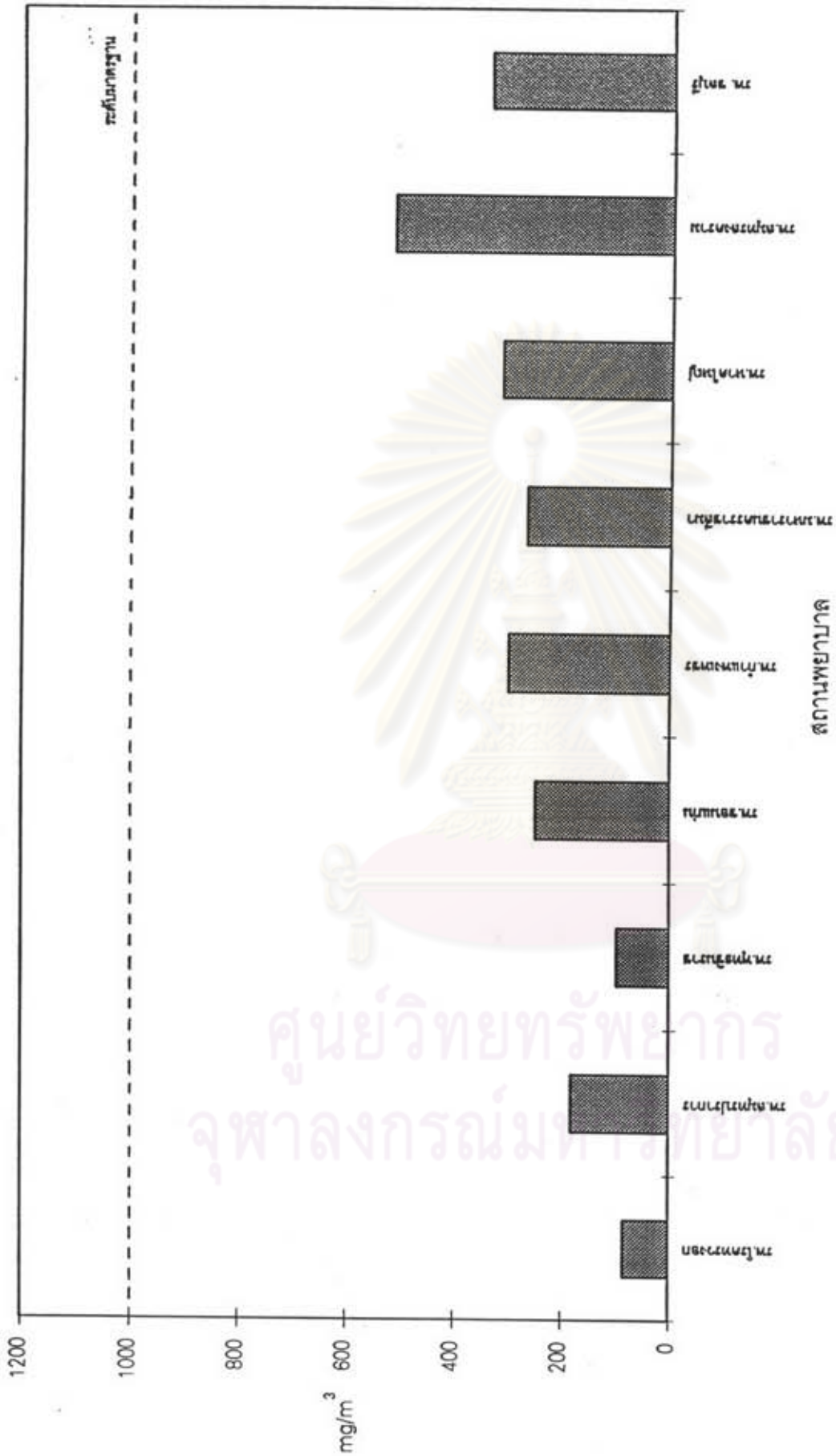
ภาพที่ 4-4 แผนภูมิแสดงการใช้เชื้อเพลิงต่อน้ำหนักมูลฝอยที่เผา

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

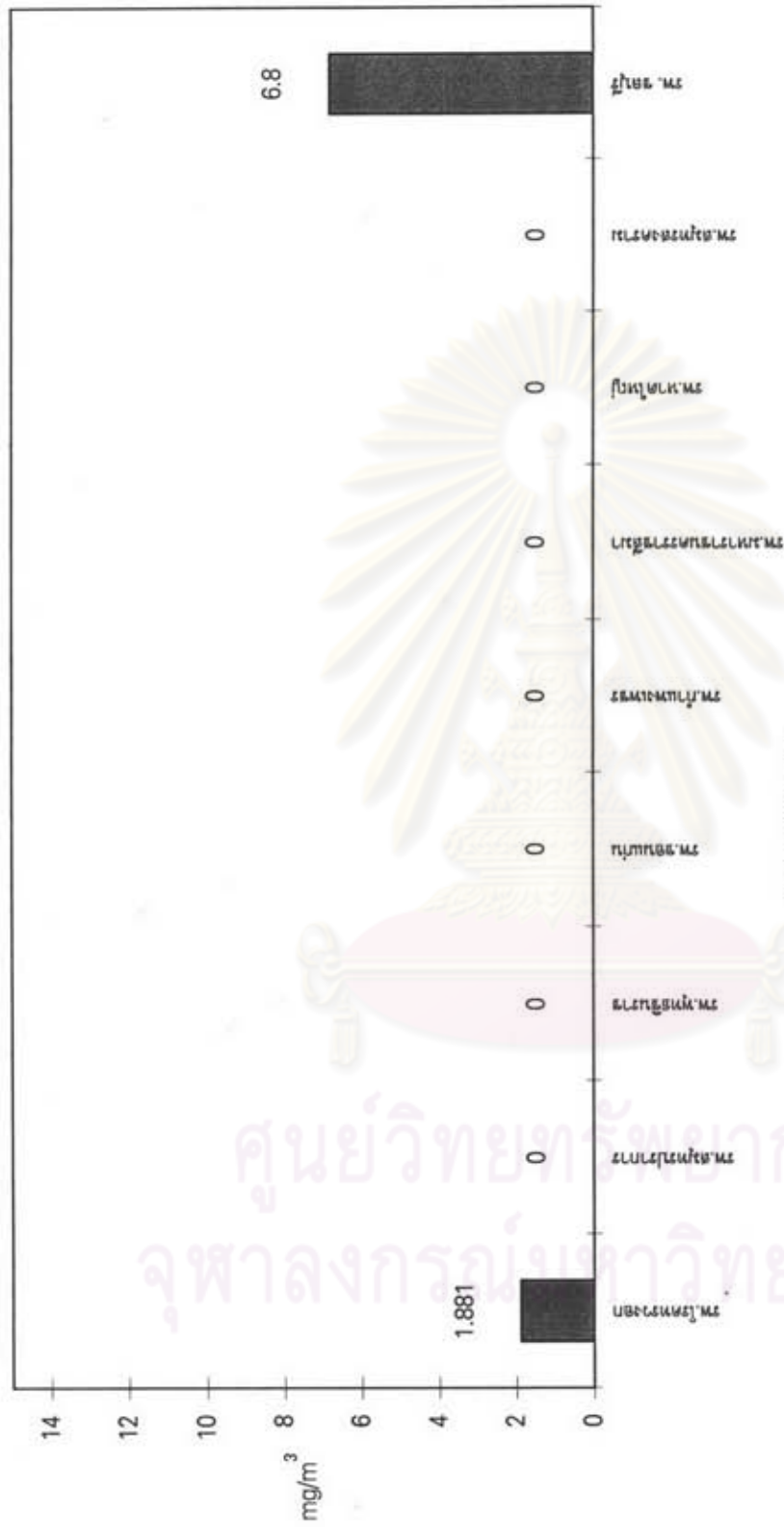
ภาพที่ 4-5 แผนภูมิแสดงปริมาณฝุ่นจากเตาเผามูลฝอยติดเชื้อ

ศูนย์วิทยพักรุณาการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 4-6 แผนภูมิแสดงปริมาณคาร์บอนมอนนอกไซด์จากเตาเผาผลผลิตดีเซลเชื้อ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

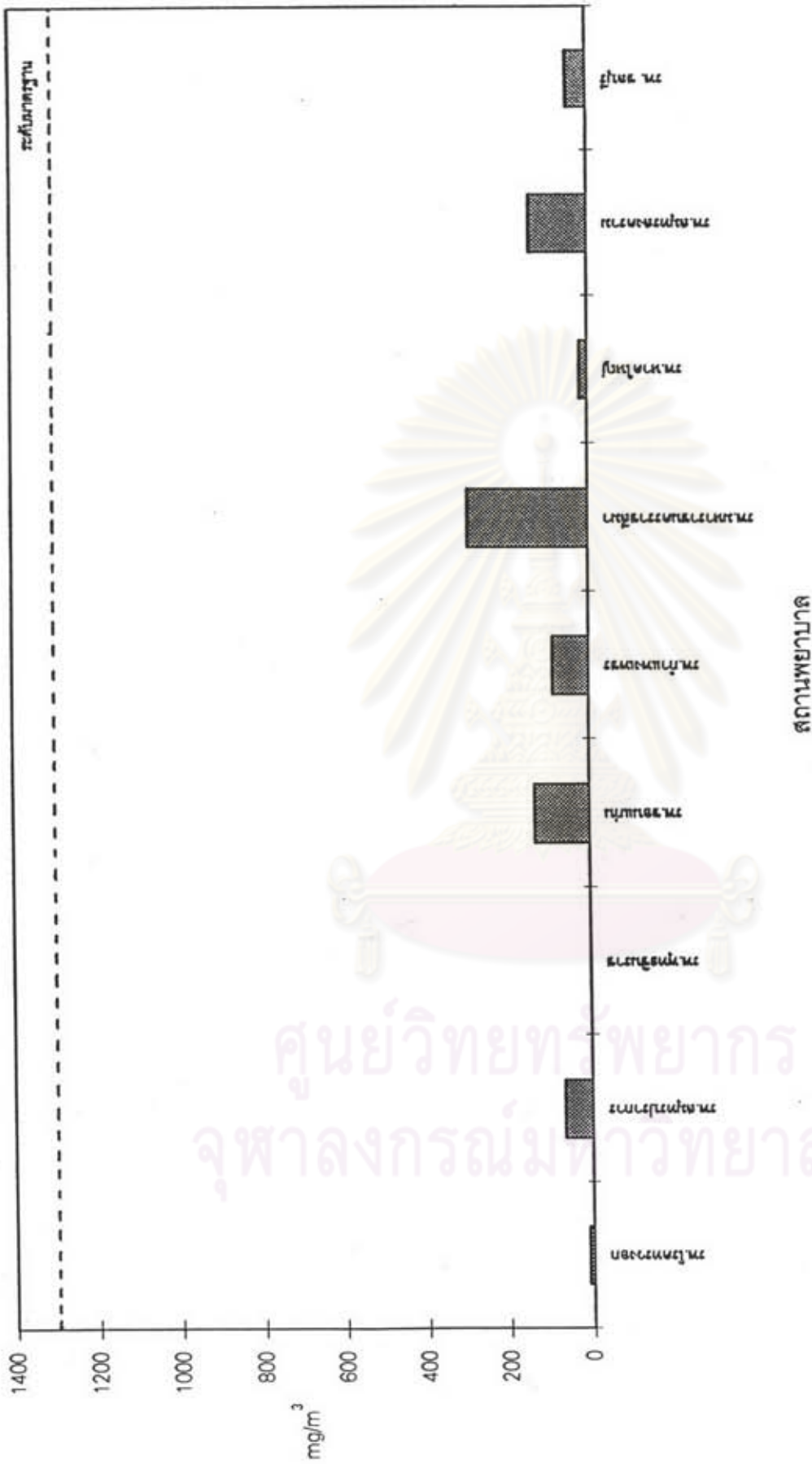
หมายเหตุ มาตรฐานไม่มากกว่า 870 มิลลิกรัมต่อลูกบาศก์เมตร

สถานพยาบาล

ภาพที่ 4-7 แผนภูมิแสดงปริมาณไนโตรเจนไดออกไซด์จากเตาเผามูลฝอยติดเชื้อ

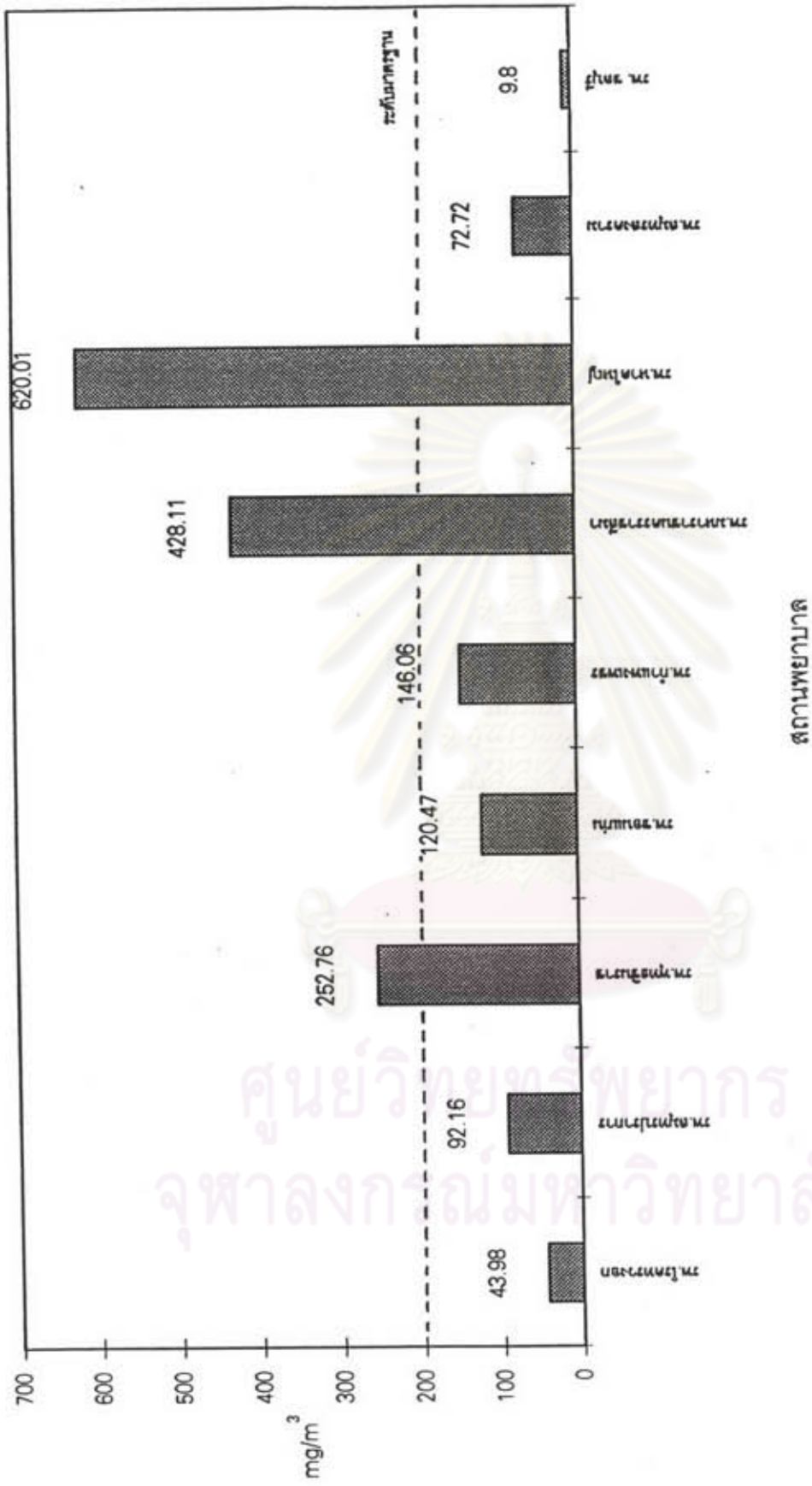
ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

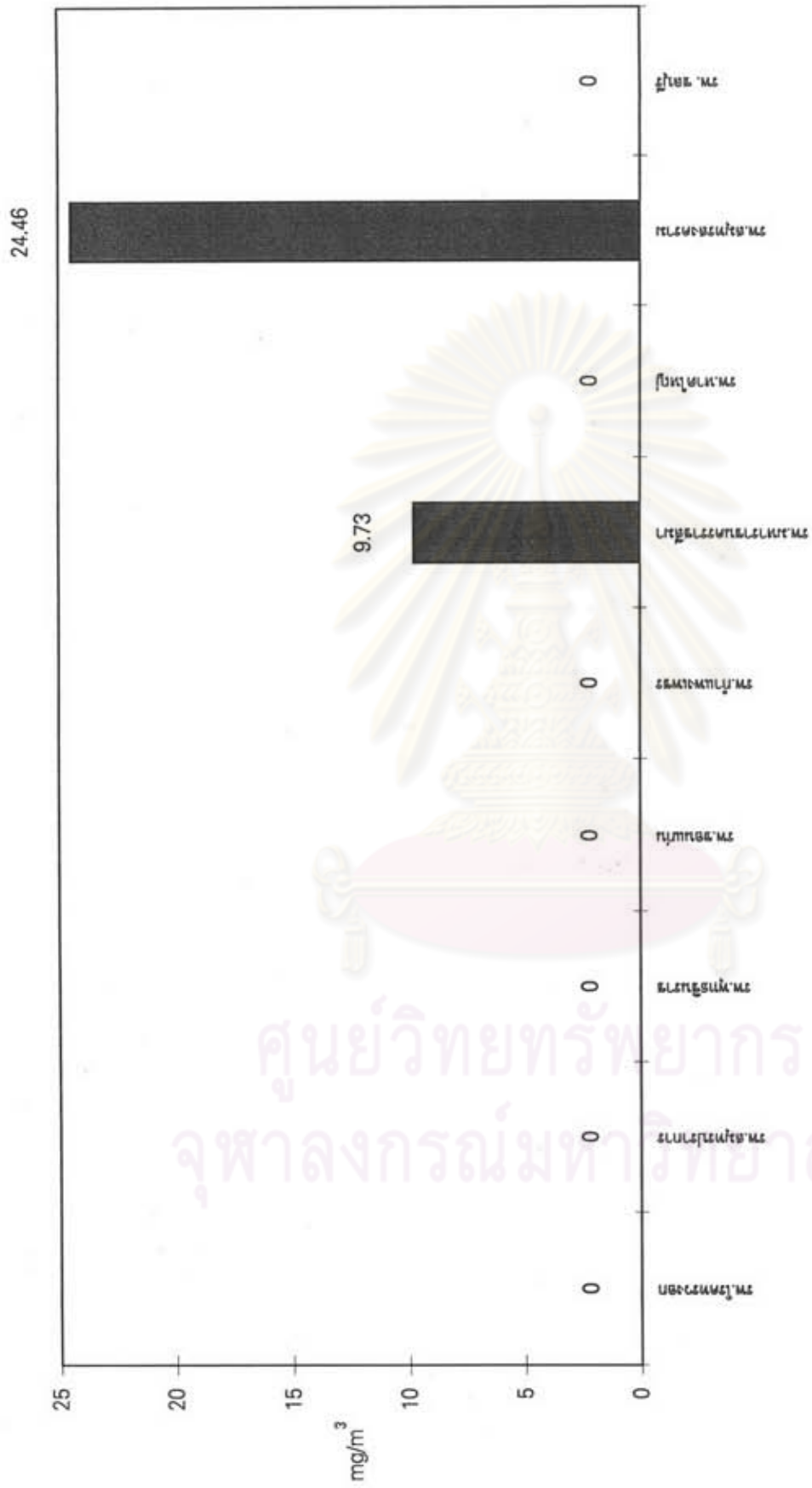
ภาพที่ 4-8 แผนภูมิแสดงปริมาณซัลเฟอร์ไดออกไซด์จากเตาเผาอุตสาหกรรม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 4-9 แผนภูมิแสดงปริมาณไฮโดรเจนคลอไรด์จากเตาเผามูลฝอยติดเชื้อ

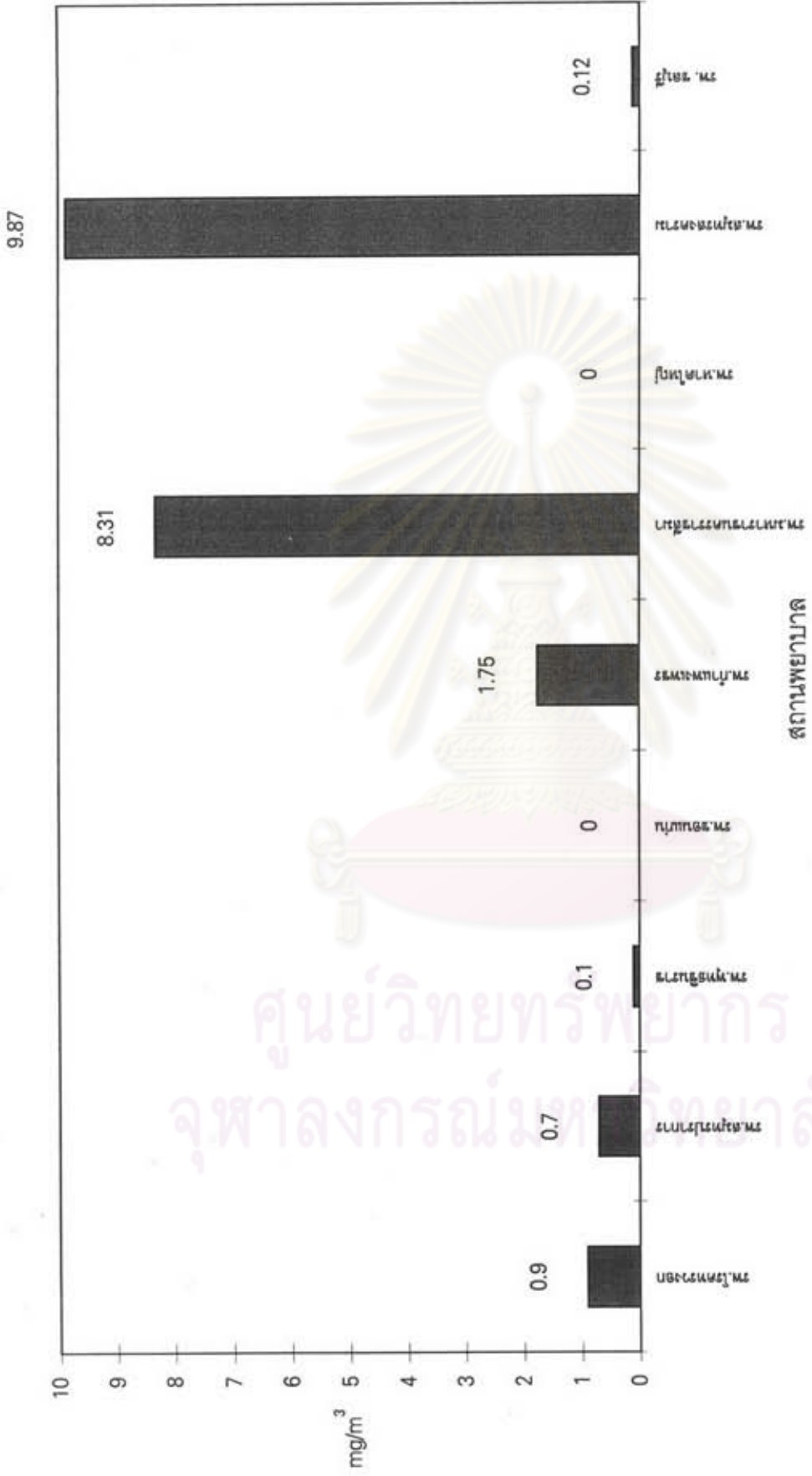
ศูนย์วิจัยทางการแพทย์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถานพยาบาล

ภาพที่ 4-10 แผนภูมิแสดงปริมาณไฮโดรเจนฟลูออไรด์จากเตาเผามูลฝอยติดเชื้อ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 4-11 แผนภูมิแสดงปริมาณไวรัลคลอโรโตโมโนเมอร์จากเตาเผามูลฝอยติดเชื้อ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ความผิดปกติของเครื่องอ่านอุณหภูมิของห้องเผาควัน จะเห็นว่าอุณหภูมิมีความสัมพันธ์กับการป้อนมูลฝอย สังเกตจากการ เพิ่ม-ลด ของอุณหภูมิ ลักษณะการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิของห้องเผามูลฝอยและห้องเผาควัน มีการเปลี่ยนแปลงไม่สม่ำเสมอ เนื่องจากมูลฝอยของโรงพยาบาลนี้บรรจุในถุงแดงที่ค่อนข้างหนาแน่น ทำให้การเผาไหม้มูลฝอยเกิดขึ้นไม่สม่ำเสมอ สำหรับเต้าจะทิ้งบริเวณที่ว่างข้างอาคารนั่นเอง

จากภาพที่ 4-1 ประสิทธิภาพที่วัดได้เท่ากับ 154.23 กิโลกรัมต่อชั่วโมง เกิดเต้า 49 กิโลกรัม คิดเป็นร้อยละ 9.40 (ตารางที่ 4-3) ซึ่งเป็นค่าที่สามารถยอมรับได้ (ไม่ควรเกิน ร้อยละ 10) การบริโภคเชื้อเพลิงในการเผามูลฝอยครั้งนี้ใช้น้ำมัน 135 ลิตร ในระยะเวลาดำเนินการทั้งหมด 7 ชั่วโมง เมื่อเทียบกับปริมาณมูลฝอยแล้วจะพบว่าจะต้องใช้น้ำมัน 0.23 ลิตรต่อมูลฝอย 1 กิโลกรัม (ภาพที่ 4-4)

4.1.2 การตรวจวัดคุณภาพอากาศจากปล่องระบายควัน

เมื่อพิจารณาผลการตรวจวัดคุณภาพอากาศจากภาพที่ 4-5 ถึง 4-11 จะพบว่า สารมลสารทุกตัวอยู่ในค่ามาตรฐาน ปริมาณไนโตรเจนไดออกไซด์ที่พบเท่ากับ 1.88 มิลลิกรัมต่อลูกบาศก์เมตรนั้น แสดงว่าเวลาที่เก็บตัวอย่างเกิดสภาวะที่ทำให้เกิดกาซชนิดนี้ขึ้น แก๊สอุณหภูมิในห้องเผาควันค่อนข้างสูงและมีออกซิเจนมากเกินไป ส่วนคาร์บอนมอนอกไซด์ที่พบมีปริมาณ 83.95 มิลลิกรัมต่อลูกบาศก์เมตร เกิดจากการเผาไหม้ที่ไม่สมบูรณ์ของกองมูลฝอยในห้องเผา ซึ่งจะเป็นบริเวณที่มีออกซิเจนเข้าทำปฏิกิริยาไม่เพียงพอ อยู่ด้านที่ไม่ถูกเปลวไฟเผา ส่วนไฮโดรเจนคลอไรด์ ไฮโดรเจนฟลูออไรด์ และไนโตรเจนไดออกไซด์โมโนเมอร์ จะเกิดจากองค์ประกอบของมูลฝอยที่ป้อนเข้าเตาเผาซึ่งจะประกอบด้วยมูลฝอยจำพวกพลาสติกพีวีซี กระจกมือยาง และน้ำยาฆ่าเชื้อซึ่งมีส่วนประกอบของคลอรีนอยู่ในปริมาณมาก ส่วนฝุ่นที่พบนั้นมีเพียง 26.2 มิลลิกรัมต่อลูกบาศก์เมตรแสดงว่าการ เผามูลฝอยแบบนี้มีประสิทธิภาพในการเผาไหม้มูลฝอยดีจึงทำให้เกิดฝุ่นน้อยเช่นนี้

4.2. โรงพยาบาลสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ

เตาเผามูลฝอยติดเชื้อของโรงพยาบาลสมุทรปราการมีขนาด 150 กิโลกรัมต่อชั่วโมง จำหน่ายโดย ห้างหุ้นส่วนจำกัด ไทยเอ็นไวรอนเมนท์ ซีเอสเอ็มเอส เริ่มดำเนินการเมื่อเดือนมิถุนายน พ.ศ.2536 สภาพโดยทั่วไปของเตาเผาในส่วนของอาคารนั้นจะตั้งอยู่บริเวณด้านหลังของโรงพยาบาลใกล้กับหอพักแพทย์และพยาบาลและบ่อบำบัดน้ำเสียรวม ด้านนอกโรงพยาบาลเป็นที่ว่างรกร้าง สภาพอาคารอยู่ในสภาพดี สะอาด เป็นระเบียบ รวมทั้งถังเก็บน้ำมันซึ่งตั้งอยู่ด้านหน้าเยื้องทางด้านขวาของอาคาร ส่วนตัวเตาภายนอกอยู่ในสภาพดี แต่ภายในเตามีการชำรุดของอิฐทนไฟ ซึ่งมีรอยแตกร้าวเห็นได้ชัด นอกจากนี้เครื่องวัด

อุณหภูมิของห้องเผาวันยังไม่ได้มาตรฐานคือ มีขนาดสั้นกว่าของเดิมที่ชำรุด ทำให้ค่าอุณหภูมิที่วัดได้ จึงต่ำกว่าปกติ

4.2.1 ผลการทดสอบประสิทธิภาพเตาเผา

ในการเผามูลฝอยจะพบว่า ช่วงแรกจะป้อนมูลฝอยประมาณ 25 กิโลกรัมต่อครั้ง เมื่ออุณหภูมิสูงขึ้นจึงป้อนในอัตราประมาณ 50 กิโลกรัมต่อเวลาประมาณ 30 นาที ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่มูลฝอยถูกเผาไหม้จนลดปริมาณลงไปส่วนหนึ่ง อุณหภูมิเฉลี่ยของห้องเผามูลฝอยเท่ากับ 703°C มีการเปลี่ยนแปลงไม่มากนัก บางช่วงอุณหภูมิเพิ่มสูงขึ้นเนื่องจากมีการป้อนมูลฝอยจำพวกพลาสติก และยาง ได้แก่ ดุมมียาง กระบอกลัดและเข็ม เป็นต้น อุณหภูมิเฉลี่ยในห้องเผาวันเท่ากับ 350°C เนื่องจากเครื่องวัดอุณหภูมิของห้องควันทำงานไม่ปกติ ทำให้ค่าที่อ่านได้ต่ำกว่าความเป็นจริงประมาณ 500°C (เจ้าหน้าที่ดูแลเตาเผา)

ประสิทธิภาพเตาเผาเท่ากับ 123.01 กิโลกรัมต่อชั่วโมง (ภาพที่ 4-1) ซึ่งต่ำกว่าค่าที่กำหนดให้ ทั้งนี้เนื่องจากมูลฝอยติดเชื้อจากโรงพยาบาลมักจะมีกลิ่นสูง และมีชิ้นส่วนเนื้อเยื่อ และมูลฝอยติดเชื้อจากห้องผ่าตัดค่อนข้างมาก ทำให้ต้องเผาไหม้เป็นเวลานาน อีกทั้งปัญหาของเครื่องวัดอุณหภูมิห้องเผาวัน จึงสิ้นเปลืองเชื้อเพลิงค่อนข้างมาก อัตราการใช้เชื้อเพลิงต่อมูลฝอยเท่ากับ 0.69 ลิตรต่อกิโลกรัม (ภาพที่ 4-4)มากที่สุดในการทดสอบทั้งหมด แต่ก็ทำให้มีเถ้าเกิดขึ้นน้อยที่สุดเพียงร้อยละ 2.61(ภาพที่ 4-3) เช่นกัน

4.2.2 การตรวจวัดคุณภาพอากาศจากปล่องระบายควัน

ไม่พบว่าสารมลสารใดที่มีค่าเกินกว่ามาตรฐาน (ภาพที่ 4-5 ถึง 4-18) ในส่วนของคาร์บอนมอนนอกไซด์ ซึ่งพบว่ามี 181.7 มิลลิกรัมต่อลูกบาศก์เมตร แสดงว่าการเผาไหม้นั้นเกิดขึ้นอย่างไม่สมบูรณ์ ซึ่งเป็นส่วนที่เผาไหม้โดยขาดออกซิเจนคือ อยู่ใต้กองหรือด้านข้างที่ไม่ถูกเปลวไฟ และไม่พบไนโตรเจนไดออกไซด์นั้น แสดงว่าอุณหภูมิที่ห้องเผาวันคงไม่สูงจนทำให้เกิดขึ้น ส่วนไฮโดรเจนคลอไรด์ ไฮโดรเจนฟลูออไรด์ และไวเนลคลอไรด์โมโนเมอร์นั้น จะพบว่า ไฮโดรเจนคลอไรด์ มีปริมาณใกล้เคียงกับมาตรฐาน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการมีมูลฝอยที่มีคลอรีนเป็นองค์ประกอบอยู่มากซึ่งอาจหมายถึงพวกพลาสติก ดุมมียาง และน้ำยาต่างๆ เป็นต้น

4.3 โรงพยาบาลพุทธชินราช จังหวัดพิษณุโลก

เตาเผามูลฝอยติดเชื้อของโรงพยาบาลพุทธชินราชมีขนาด 150 กิโลกรัมต่อชั่วโมง จำหน่ายโดยห้างหุ้นส่วนจำกัด ไทยเอ็นไวรอนเมนท์ ซีเอสเอ็มเอส เริ่มดำเนินการตั้งแต่เดือนมิถุนายน พ.ศ.2536 ตั้งอยู่

บริเวณด้านหลังของโรงพยาบาลติดกับบ่อน้ำ และระบบบำบัดน้ำเสียของโรงพยาบาล สภาพอาคารอยู่ในสภาพดี ตู้ควบคุมการเผาอยู่ในสภาพที่ดี สะอาด สภาพของเตาเผาอยู่ในสภาพที่สมบูรณ์ทั้งภายนอกและภายใน

4.3.1 ผลการทดสอบประสิทธิภาพเตาเผา

มูลฝอยติดเชื้อจะถูกป้อนเข้าสู่เตาเผาครั้งละประมาณ 30-35 กิโลกรัม ในช่วงเวลาประมาณ 5-15 นาที อุณหภูมิเฉลี่ยของห้องเตาเผามูลฝอยและห้องเผาควันเท่ากับ 700° และ 841°C ตามลำดับ (ภาพที่ 4-12) ซึ่งการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิจะพบว่า อุณหภูมิในห้องเผามูลฝอยจะเปลี่ยนแปลงตามการป้อนมูลฝอยเข้าเตาเผา ส่วนอุณหภูมิห้องเผาควัน ณ ช่วงเวลาที่ 11 มีการป้อนมูลฝอยพวกเข็มและถุงมือยาง ทำให้อุณหภูมิสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องและมีควันดำเกิดขึ้นด้วย

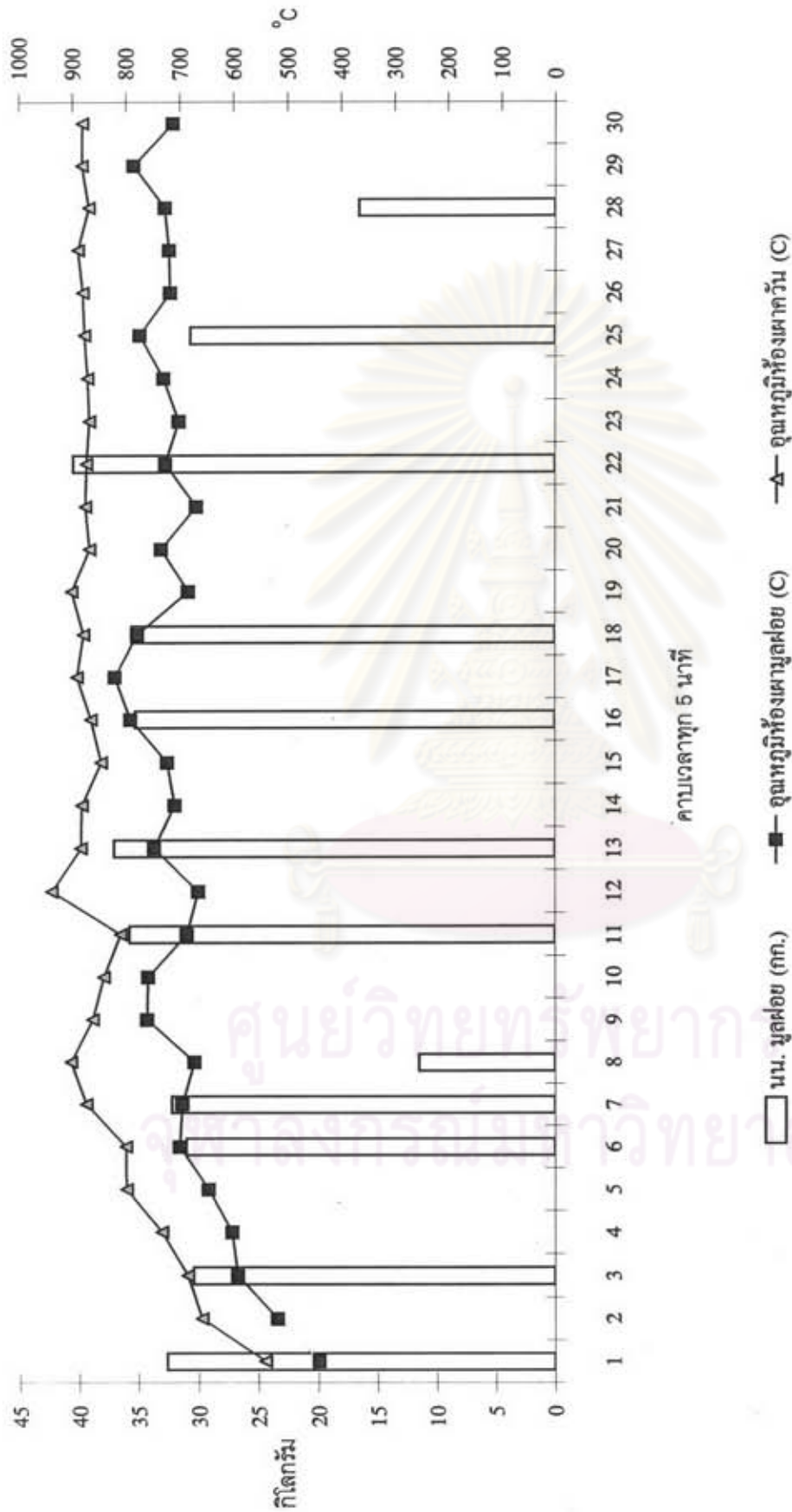
ประสิทธิภาพเตาเผาเท่ากับ 152.31 กิโลกรัมต่อชั่วโมง (ภาพที่ 4-1) เกิดเถ้า 29 กิโลกรัม คิดเป็นร้อยละ 7.87 (ภาพที่ 4-3) เป็นอันดับที่ 3 ของเตาเผาที่เกิดเถ้ามากที่สุด (องค์ประกอบเถ้าจากการสังเกตพบว่ามีสารที่ไม่เผาไหม้อยู่พอสมควร) อัตราการใช้เชื้อเพลิงต่อมูลฝอยเท่ากับ 0.22 ลิตรต่อกิโลกรัม (ภาพที่ 4-4) เป็นอัตราที่ดีที่สุดเป็นอันดับ 2 รองจากเตาเผามูลฝอยโรงพยาบาลชลบุรี

4.3.2 การตรวจวัดคุณภาพอากาศจากปล่องระบายควัน

ผลการตรวจวัดในตารางที่ 4-9 จะเห็นว่า มีปริมาณไฮโดรเจนคลอไรด์อยู่สูงกว่ามาตรฐานที่กำหนดนั้น น่าจะมีสาเหตุมาจากการใช้น้ำยาฆ่าเชื้อ ซึ่งจะมีส่วนผสมของคลอรีนเป็นองค์ประกอบอยู่ รวมทั้งอาจเกิดจากพลาสติกต่างๆ ด้วย ปริมาตรของคาร์บอนมอนนอกไซด์มีค่าเท่ากับ 90.6 มิลลิกรัมต่อลูกบาศก์เมตร (ภาพที่ 4-6) แสดงให้เห็นถึงการเกิดเผาไหม้ไม่สมบูรณ์ในเตาเผาบางส่วน ซึ่งน่าจะเป็นส่วนของมูลฝอยที่ไม่ได้รับความร้อนอย่างเต็มที่นั่นเอง ส่วนสารมลสารอื่นๆ นั้นมีค่าน้อย และอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานทั้งหมด

4.4 โรงพยาบาลขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น

เตาเผามูลฝอยของโรงพยาบาลขอนแก่น มีขนาด 150 กิโลกรัมต่อชั่วโมง จำหน่ายโดย ห้างหุ้นส่วนจำกัด เทคนิคก่อสร้าง ดำเนินงานตั้งแต่พ.ศ.2536 ตั้งอยู่ด้านหลังของโรงพยาบาลติดกับศูนย์ส่งเสริมสุขภาพเขต 6 จ.ขอนแก่น อาคารภายนอกอยู่ในสภาพดี รวมทั้งถังเก็บน้ำมันซึ่งอยู่ด้านข้างของอาคารภายในอาคารจะมีเขม่าสีดำจับอยู่ที่ผนังและใต้หลังคาเป็นจำนวนมาก ตัวเตาเผาค่อนข้างทรุดโทรม มีการเปลี่ยนแปลงที่ติดกับเตาเผาซึ่งชำรุด ทำให้แผ่นเหล็กด้านบนของเตาปิดไม่สนิท จะมีควันออกมาเมื่อ

ภาพที่ 4-12 กราฟแสดงอุณหภูมิห้องแอมบิลยอยและห้องแพทวันกับการป้อนมูลฝอย รพ.พุทธชินราช

เผา ทำให้มีเขม่ามาก นอกจากนี้รูปบริเวณประตูเตาจะมีการสึกกร่อนอยู่ด้วย ที่ผู้ควบคุมการเผามีสภาพใช้งานได้

4.4.1 ผลการทดสอบประสิทธิภาพเตาเผา

การป้อนมูลฝอยจะเริ่มป้อนมูลฝอยเข้าเตาเผาทันทีโดยไม่ได้รอให้อุณหภูมิถึงระดับที่เหมาะสม (ประมาณ 400°C) การวัดประสิทธิภาพเตาเผาจะใช้เวลาที่อุณหภูมิใกล้ 400°C โดยจะป้อนมูลฝอยครั้งละประมาณ 30-40 กิโลกรัม เว้นช่วงละ 10-15 นาที อุณหภูมิเฉลี่ยห้องเผามูลฝอยเท่ากับ 558°C (ภาพที่ 4-13) โดยมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นจากเริ่มเผามูลฝอยจนอยู่ในช่วงอุณหภูมิประมาณ 600°C ส่วนอุณหภูมิเฉลี่ยของห้องเผาควันเท่ากับ 922°C มีการเปลี่ยนแปลงสัมพันธ์กับการป้อนมูลฝอย

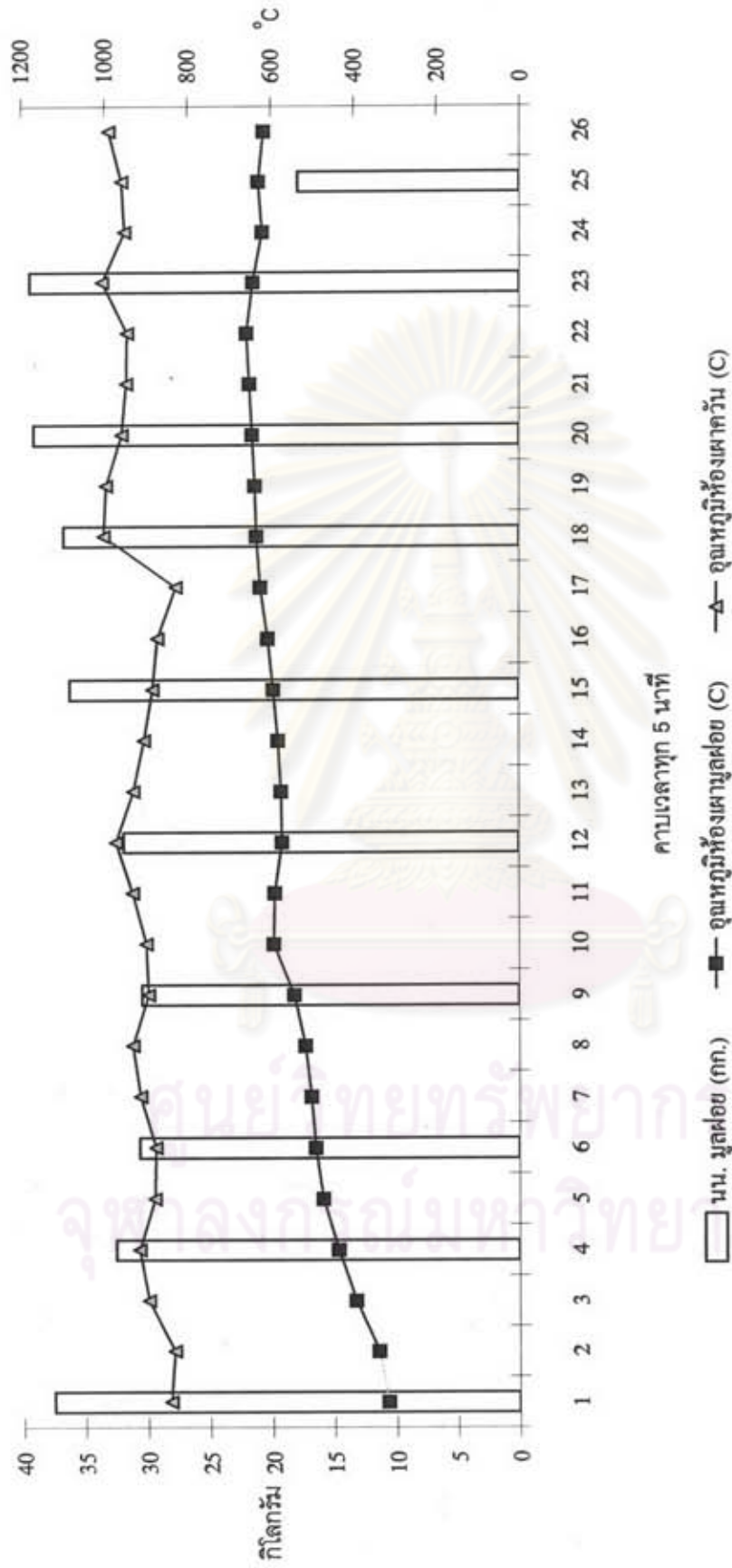
ประสิทธิภาพเตาเผาเท่ากับ 161.25 กิโลกรัมต่อชั่วโมง (ภาพที่ 4-1) ซึ่งเป็นอัตราที่ดีกว่ากำหนด มีอัตราการใช้เชื้อเพลิงต่อมูลฝอยที่ 0.47 ลิตรต่อกิโลกรัม (ภาพที่ 4-4) อัตราการใช้เชื้อเพลิงอยู่ที่ 56.27 ลิตรต่อชั่วโมง ซึ่งเป็นค่าที่ค่อนข้างสูง ทำให้ค่าใช้จ่ายในการเผามูลฝอยสูงขึ้นด้วย ทั้งนี้จากการสังเกตพบว่ามูลฝอยมีความชื้นสูง มักเป็นมูลฝอยพวกเศษผ้าซับเลือด ของเหลว น้ำยาต่างๆ และยังมี การปะปนของมูลฝอยทั่วไป เช่น เปลือกผลไม้ และยังมีเศษเปลือกผลไม้ปะปนอยู่ค่อนข้างมาก ถ้าที่ เกิดขึ้นเท่ากับร้อยละ 3.65 (ภาพที่ 4-5) แสดงว่า เตาเผาสามารถเผามูลฝอยได้เต็มที่ ส่วนที่เหลือจึงเป็น ส่วนที่ไม่สามารถเผาได้จริงๆ เท่านั้น ขึ้นอยู่กับการหมั่นเช็ยมูลฝอยอย่างสม่ำเสมอด้วย

4.4.2 การตรวจวัดคุณภาพอากาศ

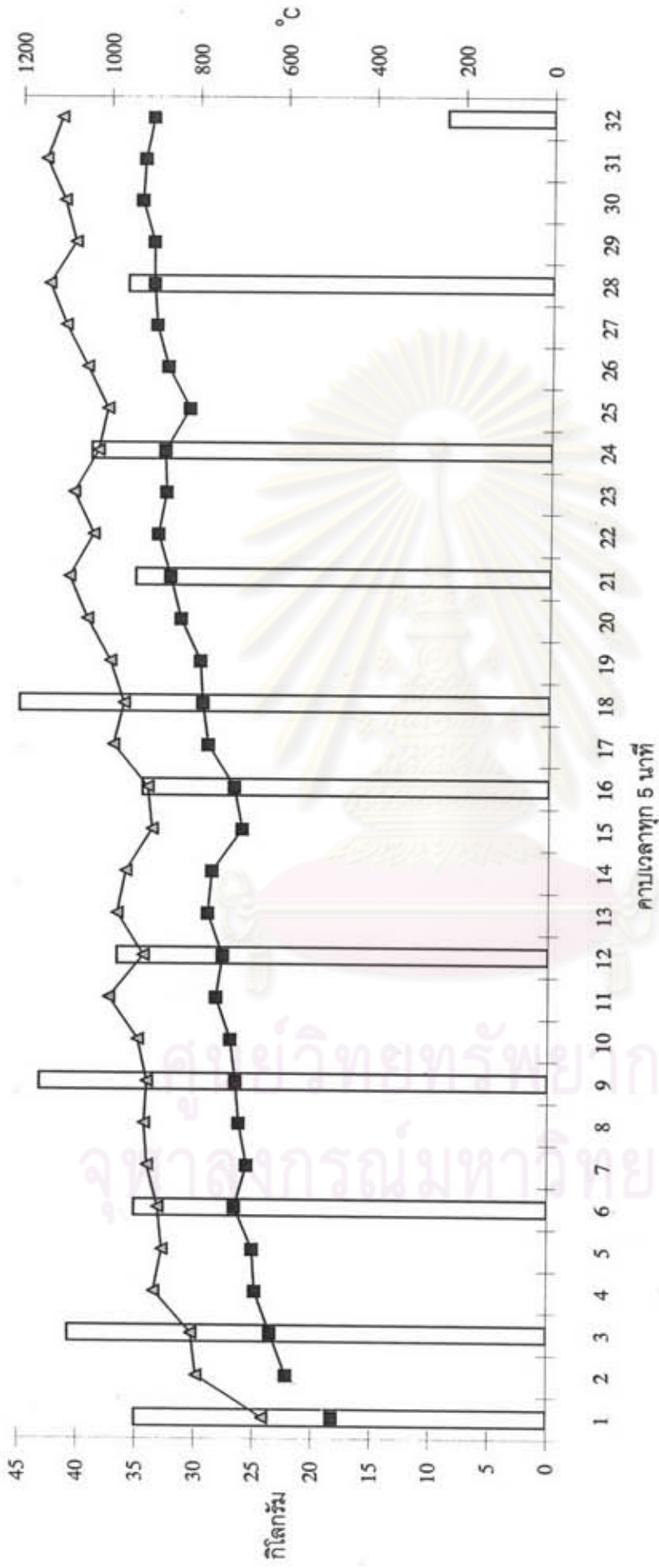
จากภาพที่ 4-6 พบว่า มีค่าของคาร์บอนมอนนอกไซด์ เท่ากับ 240.94 มิลลิกรัมต่อลูกบาศก์เมตร น่าจะเกิดจากการเผาไหม้ที่ไม่สมบูรณ์ของมูลฝอยในห้องเผาซึ่งเป็นช่วงที่ป้อนมูลฝอยเข้าไปใหม่ ส่วนมลสารอื่นๆ มีค่าอยู่ในมาตรฐานทั้งหมด

4.5 โรงพยาบาลกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร

เตาเผามูลฝอยของโรงพยาบาลกำแพงเพชรมีขนาด 150 กิโลกรัมต่อชั่วโมง จำหน่ายโดย บริษัท เครื่องฟั่นไฟบิลเทอร์ เริ่มดำเนินงานเมื่อปีพ.ศ.2536 ตั้งอยู่บริเวณด้านหลังของโรงพยาบาล ซึ่งติดกับถนน เลียบแม่น้ำปิง สภาพอาคารไม่มีรอยชำรุด รวมทั้งถังเก็บน้ำมันเช่นกัน ภายในอาคารเป็นที่เก็บเครื่องมือ ที่ให้เผามูลฝอย ส่วนเตาเผามูลฝอยอยู่ในสภาพดีทั้งภายนอกและภายในเตา ผู้ควบคุมอุณหภูมิ สมบูรณ์ทุกอย่าง

ภาพที่ 4-13 กราฟแสดงอุณหภูมิห้องผสมยอและห้องเสกวันกับการป้อนมูลฝอย รพ.ขอนแก่น

□ นน. บูลฝอย (กก.)   ■— อุณหภูมิห้องผสมฝอย (C)   ▲— อุณหภูมิห้องเผาวัน (C)

ภาพที่ 4-14 กราฟแสดงอุณหภูมิห้องผสมฝอยและห้องเผาวันกับการบดอนุฝอย รพ. กำแพงเพชร

4.5.1 ผลการทดสอบประสิทธิภาพเตาเผา

ลักษณะการป้อนมูลฝอยจะป้อนมูลฝอยครั้งละประมาณ 30-40 กิโลกรัม เว้นช่วงละ 10-20 นาที อุณหภูมิเฉลี่ยในห้องเผามูลฝอย และห้องเผาควันเท่ากับ 775°C และ 974°C ตามลำดับ (ภาพที่ 4-14) ความแตกต่างของอุณหภูมิของห้องเผาทั้งสองค่อนข้างสม่ำเสมอ และสัมพันธ์กับอัตราป้อนมูลฝอย แสดงให้เห็นว่ามูลฝอยที่ป้อนเข้าเตาเผาแต่ละช่วงเวลา มีองค์ประกอบที่คล้ายกัน อย่างไรก็ตามขณะที่อุณหภูมิของเตาอยู่ในช่วงที่กำหนดแต่ยังมีควันดำเกิดขึ้นทุกครั้งที่ป้อนมูลฝอย โดยเฉพาะถ้ามีมูลฝอยประเภทถุงมือยาง พลาสติก ทำให้อุณหภูมิของห้องเผาควันขึ้นสูงสุดถึง 1148°C

ประสิทธิภาพเตาเผาเท่ากับ 153.99 กิโลกรัมต่อชั่วโมง (ภาพที่ 4-1) เท่ากับอัตราที่กำหนด มีอัตราการใช้เชื้อเพลิงต่อมูลฝอยที่ 2.47 ลิตรต่อกิโลกรัม (ภาพที่ 4-4) เนื่องจากได้ตั้งค่าอุณหภูมิห้องเผาควันสูงถึง 1050°C สูงเป็นลำดับ 4 เท่ากับโรงพยาบาลขอนแก่น เกิดได้ 29.1 คิดเป็นร้อยละ 7.36 (ภาพที่ 4-3) สูงเป็นอันดับ 5 ของเตาเผาทั้งหมด เมื่อเปรียบเทียบกับโรงพยาบาลขอนแก่นที่มีอัตราการใช้เชื้อเพลิงเท่ากัน แต่เกิดได้น้อยกว่านั้นแสดงว่ามีความแตกต่างด้านองค์ประกอบของมูลฝอยติดเชื้อ โรงพยาบาลกำแพงเพชรนั้นจะเผามูลฝอยติดเชื้อที่เป็นแก้วด้วยจึงทำให้เกิดได้มากกว่า ในขณะที่ประสิทธิภาพใกล้เคียงกัน

4.5.2 การตรวจวัดคุณภาพอากาศจากปล่อง

พบว่าไฮโดรเจนคลอไรด์มีค่าใกล้เคียงมาตรฐาน คือ เท่ากับ 146.06 มิลลิกรัมต่อลูกบาศก์เมตร (ภาพที่ 4-9) ซึ่งมีสาเหตุมาจากพลาสติก และน้ำยาต่างๆ ที่มีคลอรีนเป็นองค์ประกอบ ซัลเฟอร์ไดออกไซด์เท่ากับ 86.46 มิลลิกรัมต่อลูกบาศก์เมตร ฝุ่นมีค่า 437.8 มิลลิกรัมต่อลูกบาศก์เมตร สูงเกินมาตรฐานเล็กน้อย (ไม่เกิน 400 มิลลิกรัมต่อลูกบาศก์เมตร) ทั้งนี้ น่าจะเป็นผลจากการเกิดควันดำหลังการป้อนมูลฝอยเข้าเตาเผา ไวนิลคลอไรด์โมโนเมอร์เท่ากับ 1.75 มิลลิกรัมต่อลูกบาศก์เมตร (ภาพที่ 4-11) แสดงว่าสารประกอบอินทรีย์ที่ระเหยได้ (Volatile Organic Compounds) บางส่วนถูกเผาไหม้ไม่หมดในห้องเผาควัน มลสารชนิดอื่นๆ (ไนโตรเจนออกไซด์ และไฮโดรเจนฟลูออไรด์) ตรวจไม่พบ (ภาพที่ 4-7 และ 4-10)

4.6 โรงพยาบาลมหาราชนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา

เตาเผาของโรงพยาบาลมหาราชนครราชสีมา มีขนาด 150 กิโลกรัมต่อชั่วโมง จำหน่ายโดยบริษัท ไททัม ดำเนินงานเมื่อปีพ.ศ.2536 ตั้งอยู่บริเวณด้านในสุดของโรงพยาบาล ก่อนถึงระบบบำบัดน้ำเสีย ด้านหลังอาคารเป็นลำน้ำ ถังน้ำมันอยู่ด้านขวาของอาคารมีสภาพดี ภายนอกและภายในของอาคารมี

สภาพสมบูรณ์ ไม่มีรอยชำรุดแตกร้าว สภาพเตาภายนอกดี ไม่มีสนิม ภายในเตามีเขม่าสีดำจับอยู่ทั่วไป นอกจากนี้ยังมีการเก็บแก๊สลอนสารเคมีไว้ภายในอาคารด้วยจำนวนหนึ่ง

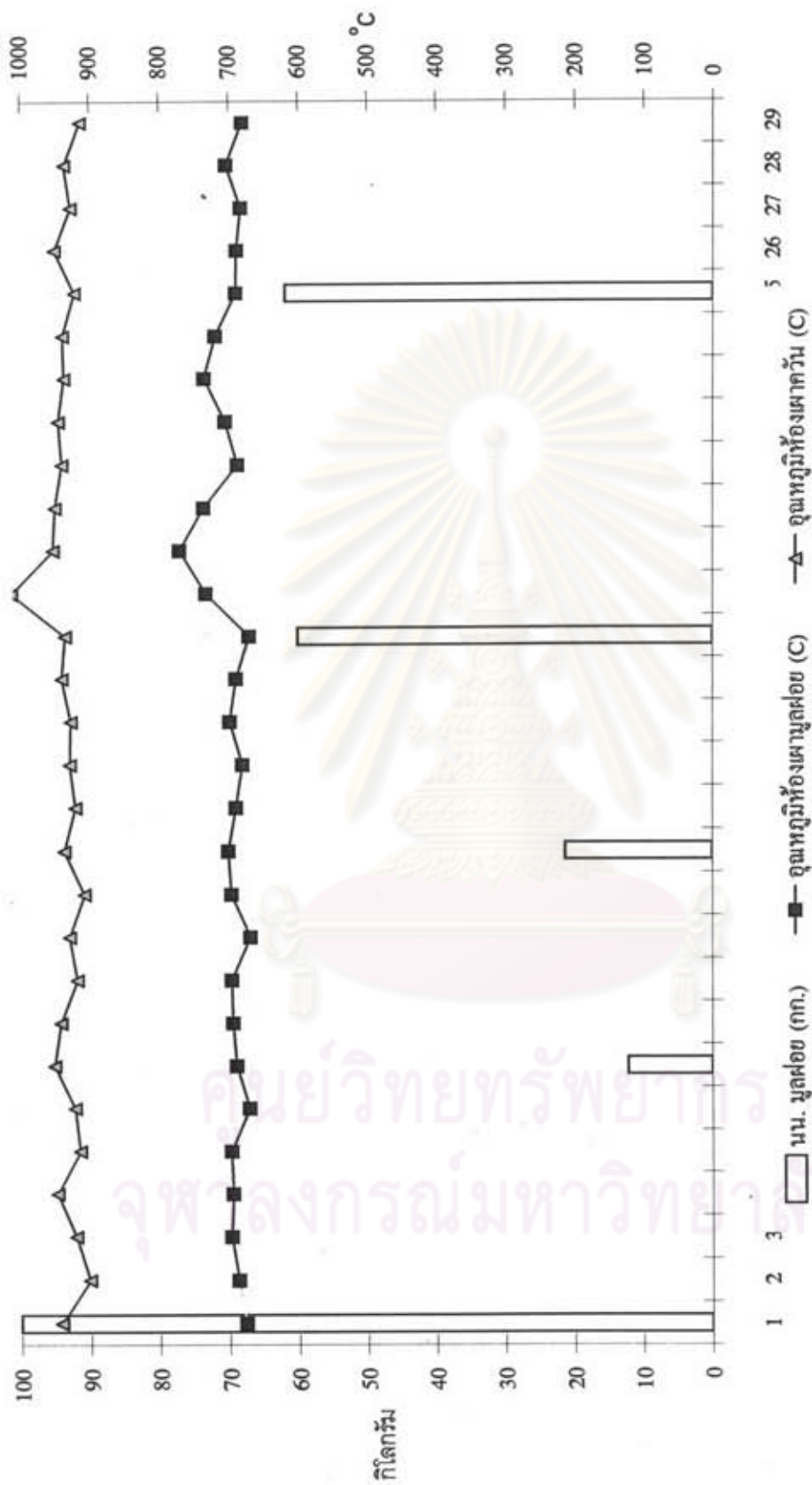
4.6.1 ผลการทดสอบเตาเผา

ลักษณะการเผาจะป้อนมูลฝอยเข้าเตาเผาจนเต็มประมาณ 100 กิโลกรัม ทำการเผามูลฝอย หลังจากนั้นจึงป้อนมูลฝอยเว้นช่วงประมาณ 30 นาที หรือจนมูลฝอยถูกเผาไหม้จนยุบกองลง อุณหภูมิเฉลี่ยห้องเผามูลฝอย และห้องเผาควันเท่ากับ 697°C และ 934°C ตามลำดับ จากภาพที่ 4-15 จะพบว่า อุณหภูมิของห้องเผามูลฝอยทั้งสองเปลี่ยนแปลงไม่มาก จากที่ตั้งค่าไว้ตู้ควบคุมแสดงให้เห็นถึงการเผาไหม้มูลฝอยเกิดขึ้นอย่างช้าๆสม่ำเสมอ ช่วงเวลา 17 เมื่อป้อนมูลฝอยเข้าไปอุณหภูมิเตาเผาค่อยๆสูงขึ้น เนื่องจากมีถุงมือและเข็มอยู่จำนวนหนึ่ง ทำให้การเผาไหม้เกิดขึ้นรวดเร็ว เกิดควันดำขึ้นระยะหนึ่ง

ประสิทธิภาพเตาเผาเท่ากับ 110.19 กิโลกรัมต่อชั่วโมง(ภาพที่ 4-1) ซึ่งต่ำกว่าอัตราที่กำหนด เนื่องจากมูลฝอยที่ใช้ทดสอบมีปริมาณน้อย อุณหภูมิเฉลี่ยของห้องเผามูลฝอย และห้องเผาควันเท่ากับ 697°C และ 934°C ตามลำดับ(ภาพที่ 4-2) มีอัตราสิ้นเปลืองเชื้อเพลิง 39.50 ลิตรต่อชั่วโมง อัตราการใช้เชื้อเพลิงต่อมูลฝอยเท่ากับ 0.62 ลิตรต่อกิโลกรัม (ภาพที่ 4-4) มากเป็นอันดับ 2 รองจากโรงพยาบาลสมุทรปราการ มีค่าเกิด 21.50 กิโลกรัมคิดเป็นร้อยละ 8.42 (ภาพที่ 4-3) มากเป็นอันดับ 3 ของเตาเผาที่ทดสอบทั้งหมด เนื่องจากมีส่วนที่เผาไหม้ไม่หมดเช่นพวก แก้วและโลหะอยู่มากโดยจะนำไปทิ้งที่ด้านหลังของอาคาร

4.6.2 การตรวจวัดคุณภาพอากาศจากปล่องระบายควัน

จากภาพที่ 4-11 พบว่า ไฮโดรเจนคลอไรด์มีค่าสูงกว่ามาตรฐานมากคือ เท่ากับ 428.11 มิลลิกรัมต่อลูกบาศก์เมตร (ภาพที่ 4-9) แสดงว่ามีมูลฝอยประเภท พลาสติก ถุงมือยาง และน้ำยาฆ่าเชื้อจำนวนมาก การเผาไหม้มูลฝอยประเภทนี้หากมีออกซิเจนไม่มากพอ จะทำให้สารประกอบอินทรีย์ที่ระเหยได้ (Volatile Organic Compounds) เช่น ไวนิลคลอไรด์โมโนเมอร์จากภาพที่ 4-11 พบว่ามีค่าเท่ากับ 8.31 มิลลิกรัมต่อลูกบาศก์เมตร อาจมาจากหลายสาเหตุ เช่น อุณหภูมิในห้องเผา เป็นต้น ในส่วนของซัลเฟอร์ไดออกไซด์ พบว่ามีค่าสูงคือ เท่ากับ 290.94 มิลลิกรัมต่อลูกบาศก์เมตร (ภาพที่ 4-8) คาดว่า จะเกิดจากชิ้นส่วนเนื้อเยื่อที่มีเป็นจำนวนมาก รวมทั้งจากน้ำมันดีเซลด้วย แต่ก็ยังคงอยู่ในมาตรฐานที่กำหนด ส่วนไฮโดรเจนฟลูออไรด์พบ 9.73 มิลลิกรัมต่อลูกบาศก์เมตร (ภาพที่ 4-10) นอกจากนั้นมลสารอื่นๆ ยังคงอยู่ในมาตรฐานทั้งหมด

ภาพที่ 4-15 กราฟแสดงอุณหภูมิห้องเผาผลาญและห้องเผาวันกับการบ้อนมูลฝอย รพ.มหาวิทยาลัยศรีมา

4.7 โรงพยาบาลหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

เตาเผาของโรงพยาบาลหาดใหญ่มีขนาด 150 กิโลกรัมต่อชั่วโมง จำหน่ายโดย บริษัท พีเอสยู เอ็นจิเนียริ่ง จำกัด ดำเนินงานเมื่อเดือนธันวาคม พ.ศ.2535 อาคารตั้งอยู่บริเวณมุมด้านท้ายของพื้นที่โรงพยาบาล ภายนอกเป็นโรงพยาบาลเป็นสี่แยกในตัวเมืองหาดใหญ่ ปล่องระบายควันได้มีการต่อเติมให้มีความสูงขึ้นเป็นประมาณ 20 เมตรจากพื้น สภาพอาคารอยู่ในสภาพที่ดี ถังเก็บน้ำมันอยู่ด้านซ้ายของอาคารมีสภาพดี ผู้ควบคุมอุณหภูมิ ซึ่งมีการแสดงอุณหภูมิแบบเข็มมีสภาพใช้งานได้ ส่วนหัวเผามูลฝอยมีรอยชำรุดเล็กน้อยบริเวณปลอกเหล็กปลายหัวเผา เครื่องวัดอุณหภูมิของห้องเผาควันวัดอุณหภูมิได้ไม่ตรงความเป็นจริง

4.7.1 ผลการทดสอบประสิทธิภาพเตาเผา

ลักษณะการป้อนมูลฝอย จะป้อนครั้งละ 40 กิโลกรัม เว้นระยะประมาณ 15 นาที อุณหภูมิเฉลี่ยห้องเผามูลฝอย และห้องเผาควันเท่ากับ 639°C และ 380°C ในส่วนของอุณหภูมิของห้องเผาควันนั้น มีค่าค่อนข้างต่ำเนื่องจากเครื่องวัดอุณหภูมิไม่สมบูรณ์ จากการสอบถามพบว่า เดิมเป็นของห้องเผามูลฝอยแต่สลับกันเพื่อให้สามารถใช้งานต่อไปได้ ช่วงแรกอุณหภูมิของเตาเผามีการเปลี่ยนแปลงค่อนข้างมาก เนื่องจากป้อนมูลฝอยพวกพลาสติก ถุงมือเข้าเตาเผา ช่วงหลังอุณหภูมิทั้งสองห้องเผามีการเปลี่ยนแปลงไม่มากนัก สำหรับอุณหภูมิเฉลี่ยห้องเผามูลฝอยมีค่าค่อนข้างต่ำ เนื่องจากเครื่องวัดอุณหภูมิขัดข้อง

ประสิทธิภาพเตาเผามูลฝอยเท่ากับ 160.15 กิโลกรัมต่อชั่วโมง(ภาพที่4-1) ซึ่งดีกว่าอัตราที่กำหนดเล็กน้อย การใช้เชื้อเพลิงเทียบกับมูลฝอยเท่ากับ 0.24 ลิตรต่อกิโลกรัม(ภาพที่ 4-4) จัดอยู่อันดับ 3 ของเตาเผาเชื้อเพลิงที่ใช้เชื้อเพลิงน้อยที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากมูลฝอยติดเชื้อที่นำมาเผาทำลายมีความชื้นน้อยกว่ามูลฝอยติดเชื้อทั่วไปที่พบในสถานพยาบาลอื่นๆ ทำให้เผาได้รวดเร็ว และมีเถ้าเกิดขึ้น 14.7 กิโลกรัมคิดเป็น ร้อยละ 4.08 (ภาพที่ 4-3) แสดงว่ามีมูลฝอยที่ไม่เผาไหม้อยู่ไม่มาก

4.7.2 การตรวจวัดคุณภาพอากาศจากปล่อง

จากภาพที่ 4-9 พบว่ามีปริมาณของไฮโดรเจนคลอไรด์สูงกว่ามาตรฐานถึง 3 เท่า คือเท่ากับ 620.01 มิลลิกรัมต่อลูกบาศก์เมตร(ภาพที่ 4-9) ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะองค์ประกอบของมูลฝอยมีส่วนของคลอรีนเป็นองค์ประกอบอยู่จำนวนมาก ได้แก่ ถุงมือยาง ร่วมกับความชื้นที่มีอยู่ในมูลฝอยและสภาพอุณหภูมิ และปริมาณออกซิเจนที่เหมาะสมกับการเปลี่ยนสภาพเป็นไฮโดรเจนคลอไรด์ จึงไม่พบไวนิลคลอไรด์จากปล่องเตาเผา (ภาพที่ 4-11) พบไฮโดรเจนฟลูออไรด์ 9.73 มิลลิกรัมต่อลูกบาศก์เมตร (ภาพที่ 4-10) พบซัลเฟอร์ไดออกไซด์ 18.02 มิลลิกรัมต่อลูกบาศก์เมตร(ภาพที่ 4-8) พบคาร์บอนมอน-

นอกไซด์ 312.8 มิลลิกรัมต่อลูกบาศก์เมตร(ภาพที่ 4-6) ซึ่งจะเกิดขึ้นในห้องเผามูลฝอยช่วงที่ออกซิเจนไม่เพียงพอ และไม่พบไนโตรเจนไดออกไซด์ (ภาพที่ 4-7) อาจเป็นเพราะอุณหภูมิในห้องเผาควันไม่สูงถึงระดับที่จะเกิด นอกจากไฮโดรเจนคลอไรด์ มลสารที่พบมีค่าอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานทั้งหมด

4.8 โรงพยาบาลสมุทรสงคราม จังหวัดสมุทรสงคราม

เตาเผามูลฝอยของโรงพยาบาลสมุทรสงคราม มีขนาด 150 กิโลกรัมต่อชั่วโมง จำหน่ายโดยห้างหุ้นส่วนจำกัด ไททัม เริ่มดำเนินงานเมื่อ 22 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2536 ตั้งอยู่บริเวณด้านหลังของโรงพยาบาล ใกล้กับระบบบำบัดน้ำเสียของโรงพยาบาล เตาเผาอยู่ในสภาพดี ไม่พบความเสียหาย รวมทั้งถังเก็บน้ำมันเช่นกัน ภายในอาคารมีตู้เก็บเอกสารและซีเมนต์บรรจุถุงจำนวนหนึ่งวางอยู่ อุปกรณ์ที่ใช้ฝังกลบมูลฝอยเป็นแบบสร้างขึ้นเอง โดยการเชื่อมเหล็กเป็นคราด สภาพของเตาเผาภายนอกค่อนข้างสะอาด ภายในเริ่มมีการรั่วของปูนที่ฉาบบริเวณบันไดหักมูลฝอย ส่วนตู้ควบคุมเตาเผายังใช้งานได้ปกติทุกระบบ

4.8.1 ผลการทดสอบประสิทธิภาพเตาเผา

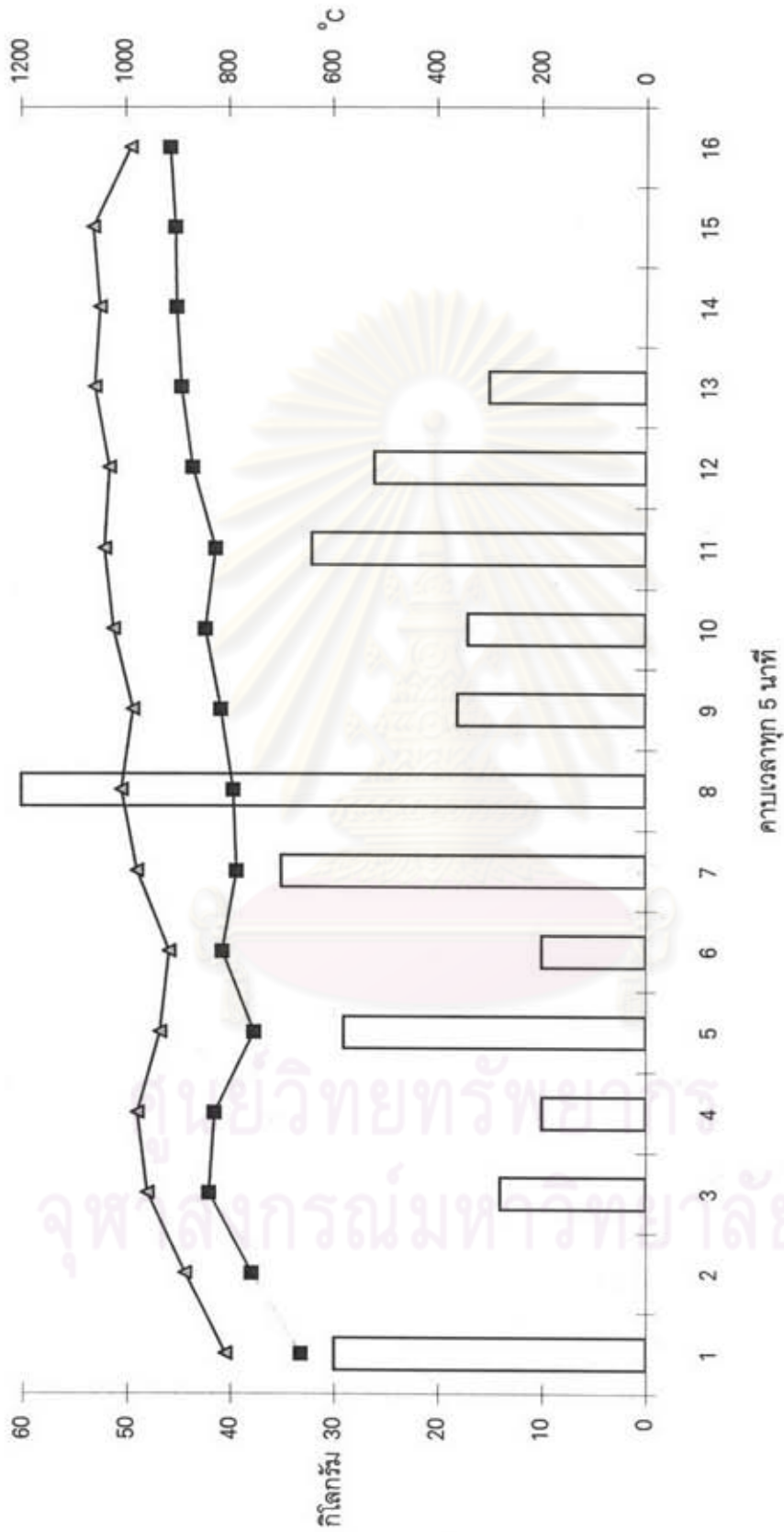
ลักษณะการป้อนมูลฝอยจะป้อนครั้งละ 10-30 กิโลกรัม อุณหภูมิเฉลี่ยของห้องเผามูลฝอย และห้องเผาควันเท่ากับ 826°C และ 982°C ตามลำดับ(ภาพที่ 4-16) มีการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิของ 2 ห้องเผาไม่มากนัก ถึงแม้ว่าอุณหภูมิที่ห้องเผาควันจะสูงถึง 1000°C ยังเกิดควันดำเมื่อมีการป้อนมูลฝอยประเภท ทุงมี้อยาง เข็ม ซึ่งมักจะแยกประเภทไว้ต่างหาก ลักษณะของการป้อนจะเป็นไปในอัตราที่สูงมาก ทำให้ในช่วงท้ายของการป้อนมูลฝอยไม่สามารถที่จะพลิกกลับมูลฝอยให้เผาไหม้ได้ทั่วถึง เพราะมีมูลฝอยอยู่ในเตาเผาเป็นจำนวนมาก

ประสิทธิภาพเตาเผาเท่ากับ 240.65 กิโลกรัมต่อชั่วโมง (ภาพที่ 4-1)เป็นค่าสูงที่สุดจากการทดสอบเตาเผาทั้งหมด อัตราการใช้เชื้อเพลิงต่อมูลฝอยเท่ากับ 0.57 ลิตรต่อกิโลกรัม (ภาพที่ 4-4) เกิดเถ้า 30.50 กิโลกรัม คิดเป็นร้อยละ 10.30 (ภาพที่ 4-3) มากที่สุด ในการทดสอบเตาเผา ส่วนหนึ่งมาจากกระป๋องโลหะและเศษแก้ว

4.8.2 การตรวจวัดคุณภาพอากาศจากปล่อง

ปริมาณฝุ่นที่พบมีค่าสูงกว่ามาตรฐานถึง 2 เท่า คือ 908.01 มิลลิกรัมต่อลูกบาศก์เมตร (ภาพที่ 4-5) และ ไวนิลคลอไรด์โมโนเมอร์พบว่ามีค่า 9.87 มิลลิกรัมต่อลูกบาศก์เมตร (ภาพที่ 4-11) เนื่องจากมีมูลฝอยอยู่ในห้องเผาจำนวนมาก ปริมาตรของห้องเผาจึงลดลง ทำให้เวลาในการเผาไหม้ของฝุ่นควัน และก๊าซต่างๆในห้องเผามูลฝอยน้อยลง ภาระการเผาไหม้จึงไปสู่ห้องเผาควัน ทำให้การเผาไหม้

ภาพที่ 4-16 กราฟแสดงอุณหภูมิห้องแมงมุมและห้องแมงมุมกับการป้อนมูลฝอย รพ.สมุทรสงคราม

ควัน ผุ่น และกาซเหล่านี้ไม่ทัน พบไฮโดรเจนคลอไรด์ 72.72 มิลลิกรัมต่อลูกบาศก์เมตร (ภาพที่ 4-9) ส่วนไฮโดรเจนฟลูออไรด์พบว่ามีค่า 24.46 มิลลิกรัมต่อลูกบาศก์เมตร (ภาพที่ 4-10)

4.9 โรงพยาบาลชลบุรี จังหวัดชลบุรี

เตาเผามูลฝอยติดเชื้อ โรงพยาบาลชลบุรี จำหน่ายโดย หจก.ไททิม เริ่มดำเนินงานเมื่อวันที่ 1 มิถุนายน พ.ศ. 2536 ตั้งอยู่หลังโรงพยาบาลบริเวณบ้านพักบุคลากร อาคารเตาเผาอยู่ในสภาพดี เตาเผา มูลฝอยอยู่ในสภาพดี เคยซ่อมแซมผนังเตาเผาเมื่อเดือน กันยายน พ.ศ. 2537 ผู้ควบคุมอยู่ในสภาพ สมบูรณ์ นอกจากนี้ยังมีมาตรวัดไฟฟ้าและเชื้อเพลิงอีกด้วย

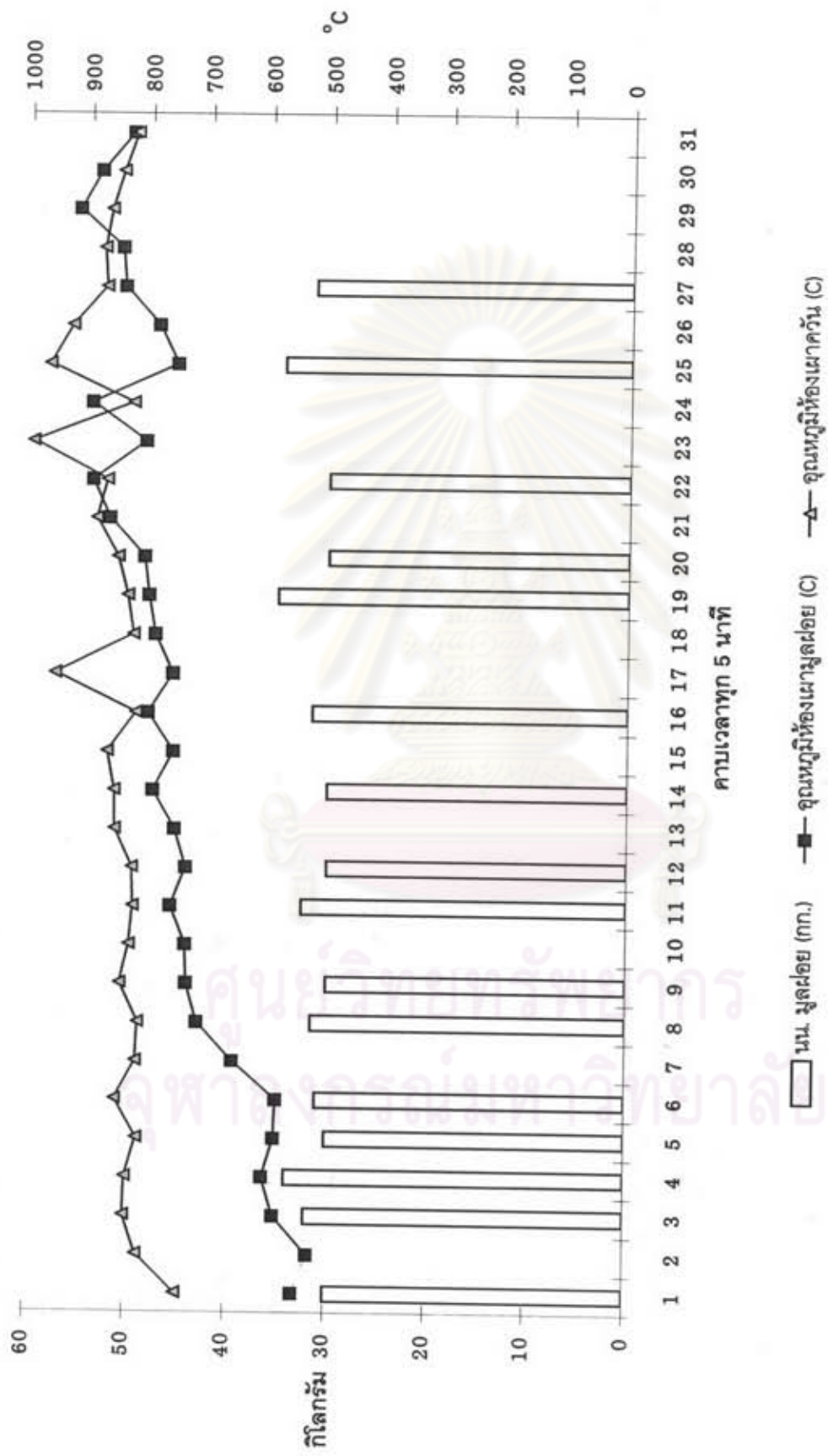
4.9.1 ผลการทดสอบประสิทธิภาพเตาเผา

การเผามูลฝอยจะป้อนเข้าเตาเผาครั้งละประมาณ 30 กิโลกรัม เว้นช่วงละประมาณ 5-30 นาที อุณหภูมิเฉลี่ยห้องเผามูลฝอย และห้องเผาควันเท่ากับ 752°C และ 803°C ตามลำดับ (ภาพที่ 4-17) ช่วงเวลาที่ 17,23 และ 25 ห้องเผาควันมีอุณหภูมิสูงขึ้นรวดเร็วเนื่องจาก มีมูลฝอยพวกถุงมือยาง เข็ม ป้อนเข้าไปด้วย จึงทำให้เกิดควันดำขึ้นระยะหนึ่ง (1-3) นาที มีบางช่วงที่อุณหภูมิของห้องเผามูลฝอยสูงกว่าห้องเผาควัน เนื่องจากการสังเกตมูลฝอยติดเชื้อของโรงพยาบาลนี้พบว่า มีของเหลว ความชื้นน้อยทำให้สามารถเผาไหม้มูลฝอยจนลุกไหม้อย่างต่อเนื่อง ทำให้อุณหภูมิเพิ่มสูงขึ้นจนหัวเผาไม่ต้องทำงาน

ประสิทธิภาพเตาเผามูลฝอยเท่ากับ 201.40 กิโลกรัมต่อชั่วโมง (ภาพที่ 4-1) ซึ่งมีค่าสูงกว่าอัตราที่กำหนด อัตราการใช้เชื้อเพลิงต่อมูลฝอยเท่ากับ 0.1 ลิตรต่อกิโลกรัม (ภาพที่ 4-4) เป็นค่าที่ดีที่สุดเท่าที่ทดสอบเตาเผาทั้งหมด เพราะหัวเผามูลฝอยไม่ต้องทำงานมากนัก ควันที่เกิดขึ้นเท่ากับ 25.0 กิโลกรัม คิดเป็นร้อยละ 4.97 (ภาพที่ 4-3) จากการสังเกตจะพบมูลฝอยที่เป็น ประเภทไม่เผาไหม้ (ขวด แก้ว โลหะ) อยู่น้อย

4.9.2 การตรวจวัดคุณภาพอากาศจากปล่อง

พบ คาร์บอนมอนนอกไซด์ 336.04 มิลลิกรัมต่อลูกบาศก์เมตร (ภาพที่ 4-6) เกิดจากห้องเผามูลฝอยในช่วงที่มีการลุกไหม้ของ ถุงมือยาง หรือเข็มฉีดยา ที่บรรจุในกระป๋อง ปริมาณผุ่นเท่ากับ 86.84 มิลลิกรัมต่อลูกบาศก์เมตร (ภาพที่ 4-5) ไฮโดรเจนคลอไรด์เท่ากับ 9.8 มิลลิกรัมต่อลูกบาศก์เมตร ไม่พบไฮโดรเจนฟลูออไรด์ (ภาพที่ 4-10) ซัลเฟอร์ไดออกไซด์เท่ากับ 48.05 มิลลิกรัมต่อลูกบาศก์เมตร ส่วนไนโตรเจนไดออกไซด์โมโนเมอร์เท่ากับ 0.12 มิลลิกรัมต่อลูกบาศก์เมตร (ภาพที่ 4-11) พบไนโตรเจนไดออกไซด์ 6.8 มิลลิกรัมต่อลูกบาศก์เมตร (ภาพที่ 4-7) สารมลพิษที่ตรวจวัดไม่มีสารใดเกินมาตรฐาน

ภาพที่ 4-17 กราฟแสดงอุณหภูมิห้องเผาผลาญและห้องเผาตัวกับการปรับอากาศร้อนผุดผอย รพ.ชลบุรี

4.10 วิจารณ์ผล

จากผลการวิจัยเตาเผามูลฝอยติดเชื้อ 9 แห่ง นำมารวมกับข้อมูลการศึกษาสารมลพิษทางอากาศจากปล่องเตาเผาของโรงพยาบาลอ่างทอง เมื่อเดือนธันวาคม พ.ศ.2535 และข้อมูลการทดสอบประสิทธิภาพเตาเผาของโรงพยาบาลสมุทรปราการ วันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ.2538 พบว่า การดำเนินการเผามูลฝอยติดเชื่อนั้นมีปัจจัยหลายประการที่ส่งผลต่อการเกิดสารมลพิษทางอากาศ และประสิทธิภาพเตาเผาที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % ได้แก่

4.10.1 ซัลเฟอร์ไดออกไซด์ (SO_2) มีความสัมพันธ์แบบผกผันกับ น้ำหนักมูลฝอยทั้งหมด ($r = -0.7703$) จะเห็นได้ว่าการวิจัยไม่สามารถควบคุมองค์ประกอบของมูลฝอยติดเชื้อที่ป้อนเข้าเตาเผา ความสัมพันธ์ข้างต้นจึงเป็นความบังเอิญทางสถิติที่ไม่สามารถอธิบายได้

4.10.2 คาร์บอนมอนอกไซด์ (CO) พบว่า มีความสัมพันธ์แบบแปรผันตามกับ อุณหภูมิห้องเผามูลฝอย ($r = 0.7685$) , ประสิทธิภาพเตา ($r = 0.7336$) และสัมพันธ์แบบผกผันกับเวลาที่ใช้ทั้งหมด ($r = -0.7381$) เวลาที่ใช้ป้อนมูลฝอย ($r = -0.9510$) และน้ำหนักมูลฝอยที่ป้อนต่อครั้ง ($r = -0.7776$) จะเห็นว่าคาร์บอนมอนอกไซด์จะมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นจากการเผามูลฝอยโดยใช้เวลาป้อนมูลฝอยน้อย น้ำหนักที่ป้อนมูลฝอยต่อครั้งและใช้เวลาทั้งหมดในการเผาน้อย แสดงว่ามีการป้อนมูลฝอยเข้าเตาเผาถี่มากเพื่อทำให้ประสิทธิภาพเตาเพิ่มสูงขึ้น การเผาไหม้มูลฝอยเกิดขึ้นได้รวดเร็วเพราะมูลฝอยจำนวนน้อยที่ป้อนเข้าเตาเผาสามารถเผาไหม้ได้ทั่วถึง ทำให้อุณหภูมิห้องเผามูลฝอยสูงขึ้น การเข้าทำปฏิกิริยาของออกซิเจนกับมูลฝอยเกิดขึ้นรวดเร็วจนไม่สามารถเกิดการเผาไหม้แบบสมบูรณ์ได้

4.10.3 ไฮโดรเจนคลอไรด์ (HCl) จากตัวแปรทั้งหมดที่ทำการเก็บข้อมูล ไม่พบความสัมพันธ์กับตัวแปรใด อาจเป็นเพราะไฮโดรเจนคลอไรด์ เกิดจากองค์ประกอบมูลฝอยที่มีคลอรีนเป็นองค์ประกอบ ซึ่งมีได้ทำการศึกษาค้นคว้าวิจัยนี้

4.10.4 ไฮโดรเจนฟลูออไรด์ (HF) พบว่ามีความสัมพันธ์แบบแปรผันตามกับปริมาณฝุ่นที่เกิดขึ้น ($r = 0.9717$) และสัมพันธ์แบบผกผันกับสัดส่วนเวลาป้อนมูลฝอยต่อเวลาทั้งหมด ($r = -0.9809$) ปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้สามารถอธิบายได้ว่า เมื่อปริมาณมูลฝอยคงที่ แต่ใช้เวลาป้อนมูลฝอยน้อยลง ปริมาณมูลฝอยที่เข้าเตาเผาต่อเวลาย่อมสูงขึ้นทำให้เกิดการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ ทำให้เกิดฝุ่น เพิ่มขึ้นซึ่งจะสัมพันธ์กับไฮโดรเจนฟลูออไรด์ที่เพิ่มขึ้น

4.10.5 ไวนิลคลอไรด์โมโนเมอร์ (VCM) พบว่ามีความสัมพันธ์แบบแปรผันตาม คือ ปริมาณฝุ่น ($r = 0.7632$) และสัมพันธ์แบบผกผันกับ น้ำหนักมูลฝอย ($r = -0.7898$) จะเห็นว่าเมื่อพบฝุ่น แสดงว่าเกิดการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ขึ้น มูลฝอยที่มีสารประกอบของคลอรีน (ถุงมือ พลาสติก เข็ม)

เมื่อการเผาไหม้เกิดไม่สมบูรณ์ สารประกอบอินทรีย์ต่าง ๆ จึงเกิดขึ้น รวมทั้งไวนิลคลอไรด์โมโนเมอร์ด้วย ส่วนความสัมพันธ์ของน้ำหนักมูลฝอยนั้นไม่สามารถอธิบายได้เช่นเดียวกับซัลเฟอร์ไดออกไซด์

4.10.6 ฝุ่น (PM) พบว่ามีตัวแปรที่มีความสัมพันธ์แบบแปรผันตาม คือ คาร์บอนมอนอกไซด์ ($r = 0.7860$) ไฮโดรเจนฟลูออไรด์ ($r = 0.9717$) ไวนิลคลอไรด์โมโนเมอร์ ($r = 0.7632$) อุณหภูมิห้องเผาควัน ($r = 0.8000$) มีความสัมพันธ์แบบแปรผกผัน เวลาที่ใช้ป้อนมูลฝอย ($r = -0.8141$) จากตัวแปรต่าง ๆ ข้างต้นจะเห็นว่า ฝุ่นที่เกิดขึ้นนั้นจะเกิดควบคู่กับสารมลพิษชนิดอื่นด้วย ในขณะที่ใช้เวลาในการป้อนมูลฝอยน้อย หมายความว่าอัตราในการป้อนมูลฝอยสูง (ประสิทธิภาพเตาสูง) ซึ่งส่งผลให้การเผาไหม้เกิดขึ้นแบบไม่สมบูรณ์มากขึ้นจากการป้อนมูลฝอยหลาย ๆ ครั้งในเวลาทำให้เกิดฝุ่นเพิ่มขึ้นน่าจะมาจากการลุกไหม้ของมูลฝอยประเภทถุงมือยาง และพลาสติกต่าง ๆ ทำให้เกิดเขม่าควันดำขึ้น

อย่างไรก็ตามในการตรวจวัดฝุ่น มีปัญหาในการควบคุมระดับ Isokinetics ของเครื่องมือ เนื่องจากมิได้ใช้ เครื่องวัดปริมาตรอากาศแห้ง (Dry Gas Meter) จากการคำนวณคาดว่า % Isokinetics จะสูงกว่า 110 % ซึ่งเป็นมาตรฐานของ U.S.EPA ดังนั้นปริมาณฝุ่นที่วัดได้จะมีค่าน้อยกว่าความเป็นจริงโดยเฉพาะฝุ่นขนาดใหญ่จะไม่เข้ามาในระบบการเก็บตัวอย่างมั่งหมัด

4.10.7 ประสิทธิภาพเตาเผา พบว่ามีความสัมพันธ์กับตัวแปรแบบแปรผันตาม คือ คาร์บอนมอนอกไซด์ ($r = 0.7336$) ฝุ่น ($r = 0.6285$) และสัมพันธ์แบบแปรผกผันกับ เวลาที่ใช้ป้อนมูลฝอย ($r = -0.6596$) จะเห็นว่า หากมีมูลฝอยปริมาณเท่ากัน การใช้เวลาป้อนมูลฝอยน้อยลง จะทำให้ประสิทธิภาพเตาเผาเพิ่มขึ้น เช่นเดียวกับการลดน้ำหนักมูลฝอยที่ป้อนต่อครั้งลง ทำให้ต้องป้อนมูลฝอยเข้าเตาดีขึ้น ปริมาณอากาศที่เข้าทำปฏิกิริยา ก็มีไม่เพียงพอ เป็นเหตุให้ เกิดการเผาไหม้แบบไม่สมบูรณ์ขึ้น จึงเกิดคาร์บอนมอนอกไซด์ และฝุ่นเกิดขึ้นตามประสิทธิภาพที่เพิ่มขึ้น

จากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรที่มีค่าความเชื่อมั่นมากกว่า 95 % นำไปหาสมการถดถอยจากพหุคูณเชิงเส้นด้วยวิธี Stepwise regression เพื่อหาสมการที่จะประมาณค่าตัวแปรที่พิจารณา หรือศึกษาถึงระดับอิทธิพลของปัจจัยต่าง ๆ ต่อตัวแปรที่พิจารณา ภายใต้เงื่อนไข คือ ในการประมาณค่าจากสมการ ควรจะใช้ค่าตัวแปรต่างๆในช่วงเวลาที่ป้อนมูลฝอย ได้แก่

1) สมการถดถอยพหุคูณเชิงเส้นของสารมลพิษทางอากาศ

1.1) คาร์บอนมอนนอกไซด์ (CO) จาก 5 ตัวแปรที่นำมาทดสอบความเหมาะสมในสมการถดถอยได้แก่ อุณหภูมิห้องเผาผลาญ ประสิทธิภาพเตาเผา เวลาที่ใช้ทั้งหมด เวลาที่ใช้ป้อนมูลฝอย และน้ำหนักมูลฝอยที่ป้อนต่อครั้ง พบว่ามีตัวแปรที่เหมาะสมในสมการถดถอยคือ

$$\text{CO (mg/m}^3\text{)} = 1.662852\text{Var14} - 876.70165$$

$$\text{adj R}^2 = 0.8569 \quad \text{sig F} = 0.049$$

$$\text{Var14} = \text{อุณหภูมิของห้องเผาผลาญ (}^\circ\text{C)}$$

จากสมการจะเห็นว่า มีช่วงอุณหภูมิช่วงหนึ่งเท่านั้นที่จะสามารถแปรผลของคาร์บอนมอนนอกไซด์ได้ตามความเป็นจริง อิทธิพลของอุณหภูมิเฉลี่ยของห้องเผาผลาญ ที่มีต่อการเกิดคาร์บอนมอนนอกไซด์นั้น จะเกิดขึ้นจากการเผาผลาญประเภท ยาง พลาสติก ซึ่งจะทำให้เกิดการเผาไหม้อย่างรวดเร็วจนออกซิเจนไม่สามารถทำปฏิกิริยาเผาไหม้อย่างสมบูรณ์ได้จึงเกิดคาร์บอนมอนนอกไซด์ขึ้น

1.2) ฝุ่น (PM) จากตัวแปร 5 ตัวแปร นำมาทดสอบความเหมาะสมในสมการถดถอยพหุคูณเชิงเส้น ได้แก่ เกิดคาร์บอนมอนนอกไซด์ ไฮโดรเจนฟลูออไรด์ ไวนิลคลอไรด์โมโนเมอร์ เวลาที่ใช้ป้อนมูลฝอย และ อุณหภูมิเฉลี่ยห้องเผาควัน พบว่ามี 1 ตัวแปรที่เหมาะสมในสมการถดถอย ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 %

$$\text{PM (mg/m}^3\text{)} = 1694.0449 - 636.9496\text{Var12}$$

$$\text{adj R}^2 = 0.9979 \quad \text{sig F} = 0.0236$$

$$\text{Var12} = \text{เวลาที่ใช้ป้อนมูลฝอย (ชั่วโมง)}$$

จากสมการจะเห็นว่าเวลาที่ใช้ป้อนมูลฝอยมีอิทธิพลต่อการเกิดฝุ่นจากการเผาผลาญ ข้อมูลที่พบจากการเก็บตัวอย่างจะอยู่ในช่วง 1.23-3.38 ชั่วโมง หากปริมาณมูลฝอยคงที่ การลดเวลาในการป้อนมูลฝอยจะทำให้มีฝุ่นเพิ่มขึ้น แต่สมการนี้ จะแทนค่าเวลาได้ไม่เกิน 2.66 ชั่วโมง สมการนี้จึงไม่เหมาะสมในการใช้ประมาณปริมาณฝุ่นที่เกิดขึ้น

2) สมการเชิงเส้นของตัวแปรประสิทธิภาพเตาเผา

2.1) ประสิทธิภาพเตาเผา จาก 3 ตัวแปร ได้แก่ คาร์บอนมอนนอกไซด์ เวลาที่ใช้เผามูลฝอย และน้ำหนักมูลฝอยที่ป้อนต่อครั้ง พบว่ามี 1 ตัวแปรที่เหมาะสมในสมการถดถอย คือ

$$\text{Eff (กก./ชม.)} = 317.9249 - 4.0737 \text{ Var21}$$

$$\text{adj } R^2 = 0.7391 \quad \text{sig } F = 0.0038$$

$$\text{Var21} = \text{นน.มูลฝอยที่ป้อนต่อครั้ง (กิโลกรัม)}$$

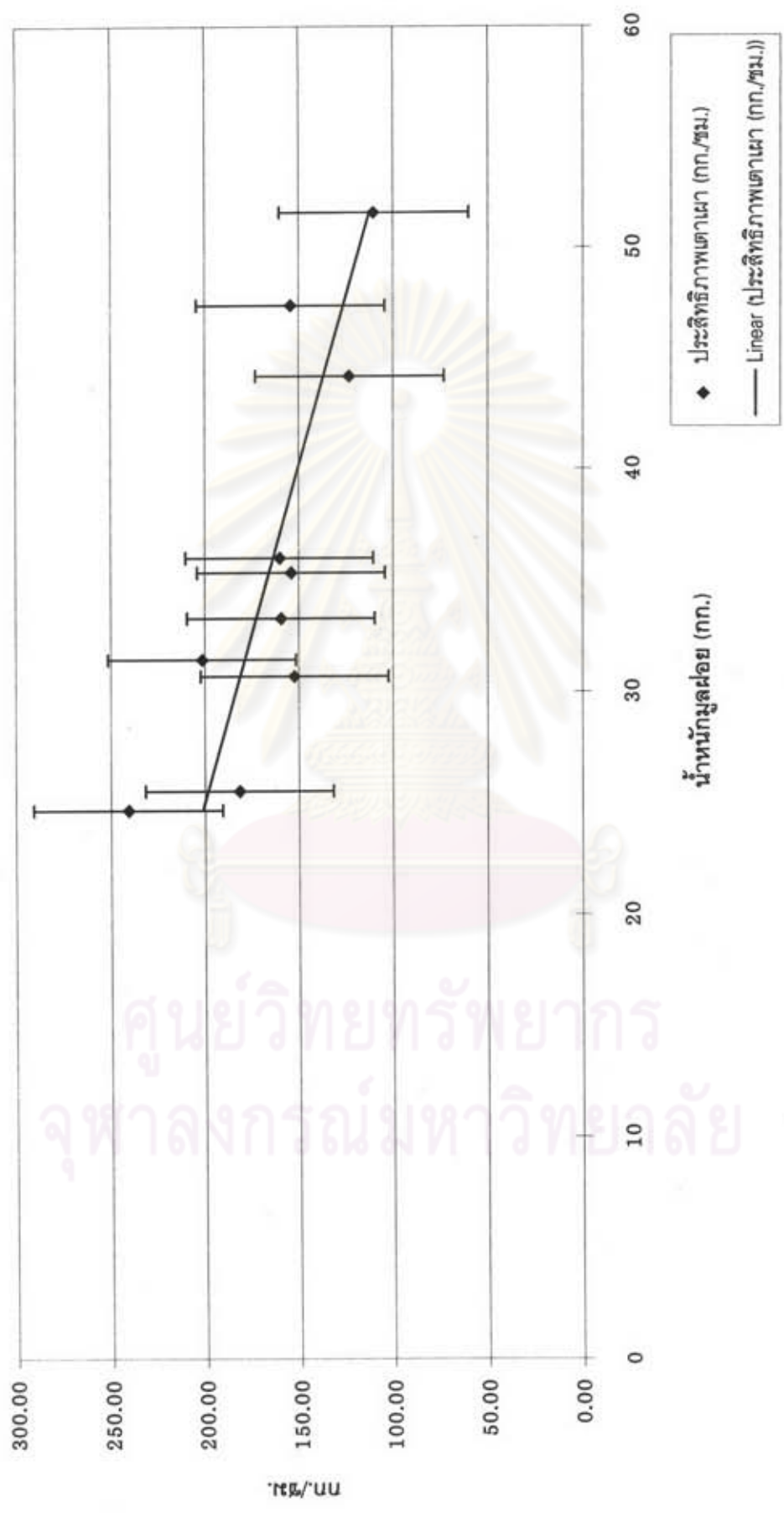
จากสมการพบว่า การประมาณประสิทธิภาพเตาเผา มูลฝอยโดยอิทธิพลของน้ำหนักมูลฝอยที่ป้อนต่อครั้ง หากเพิ่มน้ำหนักการป้อนมูลฝอยอีก 1 กิโลกรัมต่อครั้ง จะทำให้ลดประสิทธิภาพเตาเผา ลงประมาณ 4 กิโลกรัมต่อชั่วโมง หากจะทำการประเมินประสิทธิภาพเตาเผา มูลฝอยติดเชื้อ เพื่อให้สามารถทำอัตราการป้อนมูลฝอยต่อชั่วโมงตามที่กำหนด (150 กิโลกรัมต่อชั่วโมง) จากภาพที่ 4-18 จะเห็นว่าน้ำหนักมูลฝอยโดยเฉลี่ยที่ป้อนเข้าเตาเผาต่อครั้ง ไม่ควรเกิน 40 กิโลกรัม ($r = -0.8036$) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % ทั้งนี้ยังไม่รวมถึงสารมลพิษทางอากาศ ที่มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น เช่น คาร์บอนมอนนอกไซด์ ไวนิลคลอไรด์ โมนโอไซด์ เป็นต้น

จากข้อมูลการบันทึกผล สามารถจำแนกลักษณะการเผามูลฝอยของแต่ละสถานพยาบาลได้ดังนี้

1) ลักษณะการป้อนมูลฝอย จากภาพที่ 4-12 ถึง 4-17 และ ภาพที่ 4-18 ที่พบจากการวิจัยมี 2 แบบ คือ

- ป้อนมูลฝอยมากกว่า 40 กิโลกรัมต่อครั้ง เว้นช่วงนานประมาณ 30 นาทีต่อครั้งขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยที่ 47.73 กิโลกรัมต่อครั้ง ช่วงตั้งแต่ 44.2-51.6 กิโลกรัมต่อครั้ง ได้แก่ โรงพยาบาลโรคทรวงอก โรงพยาบาลสมุทรปราการ และโรงพยาบาลมหาราชคราชสีมา มีเพียงโรงพยาบาลโรคทรวงอกที่เผามูลฝอยได้ตามอัตราที่กำหนด

- ป้อนมูลฝอยน้อยกว่า 30 กิโลกรัมต่อครั้ง เว้นช่วงนานประมาณ 10-20 นาทีต่อครั้ง สถานพยาบาลที่ใช้วิธีนี้ มีค่าเฉลี่ยที่ 31.39 กิโลกรัมต่อครั้ง ช่วงตั้งแต่ 24.67-36.05 กิโลกรัมต่อครั้ง ได้แก่ โรงพยาบาลพุทธชินราช โรงพยาบาลขอนแก่น โรงพยาบาลกำแพงเพชร โรงพยาบาล

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 4-18 กราฟแสดงประสิทธิภาพเตาเผาเกี่ยวกับน้ำหมักมูลฝอยที่ป้อนต่อครั้ง(กก.)

หาดใหญ่ โรงพยาบาลสมุทรสงคราม และ โรงพยาบาลชลบุรี ทั้งหมดนี้สามารถเผามูลฝอยได้ตามอัตราที่กำหนด

2) อัตราการใช้เชื้อเพลิงต่อมูลฝอย (ภาพที่ 4.4) สามารถแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม คือ

- เตาเผาที่มีอัตราการใช้เชื้อเพลิงต่อมูลฝอยน้อยกว่า 0.30 ลิตรต่อชั่วโมง ได้แก่ โรงพยาบาลโรคทรวงอก โรงพยาบาลพุทธชินราช โรงพยาบาลหาดใหญ่ และ โรงพยาบาลชลบุรี ทั้งหมดนี้สามารถเผามูลฝอยได้ตามอัตราที่กำหนด

- เตาเผา ที่มีอัตราการใช้เชื้อเพลิงต่อมูลฝอยมากกว่า 0.30 ลิตรต่อชั่วโมง ได้แก่ โรงพยาบาลสมุทรปราการ โรงพยาบาลขอนแก่น โรงพยาบาลกำแพงเพชร โรงพยาบาลมหาสารคาม นครราชสีมา และโรงพยาบาลสมุทรสงคราม

3) ร้อยละของเถ้าที่เกิดขึ้น (ภาพที่ 4-3) สามารถแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มได้แก่

- เตาเผาที่เกิดเฝ้าน้อยกว่า ร้อยละ 5 ได้แก่ โรงพยาบาลสมุทรปราการ โรงพยาบาลขอนแก่น โรงพยาบาลหาดใหญ่ และ โรงพยาบาลชลบุรี

- เตาเผาที่เกิดเฝ้ามากกว่า ร้อยละ 5 ได้แก่ โรงพยาบาลโรคทรวงอก โรงพยาบาลพุทธชินราช โรงพยาบาลกำแพงเพชร โรงพยาบาลสมุทรปราการ และโรงพยาบาลสมุทรสงคราม

4) สัดส่วนเวลาที่ใช้ป้อนมูลฝอยกับเวลาที่ใช้เผามูลฝอยทั้งหมด (ภาพที่ 4-21) พบว่า สถานพยาบาลแต่ละแห่งใช้เวลาในการป้อนมูลฝอยตั้งแต่ร้อยละ 33.33 ถึง 78.90 ของเวลาที่ใช้เผา มูลฝอยทั้งหมด โดยมีค่าเฉลี่ยที่ร้อยละ 51.82 หมายถึง เวลาที่ใช้ป้อนมูลฝอยจนหมดใช้เวลาพอๆกับการเผามูลฝอยต่อจนเป็นเถ้า

ปัจจัยดังกล่าวจะพบว่า สถานพยาบาลที่เผามูลฝอยครั้งละมากๆ (40-100 กิโลกรัมต่อครั้ง) จะส่งผลให้มีการใช้เชื้อเพลิงมาก ได้แก่ โรงพยาบาลสมุทรปราการ โรงพยาบาลมหาสารคาม นครราชสีมา และ สถานพยาบาลที่เผามูลฝอยโดยป้อนมูลฝอยครั้งละ 20-40 กิโลกรัมต่อครั้ง นอกจากจะสามารถเผา มูลฝอยได้ตามที่กำหนดแล้ว ยังส่งผลต่อการใช้เชื้อเพลิงเพื่อเผามูลฝอย กล่าวคือจะลดค่าใช้จ่ายในการจัดการ มูลฝอยติดเชื้อลง โดยยังกำจัดมูลฝอยได้อย่างมีประสิทธิภาพ นั้นแสดงว่าปริมาณฝุ่นที่ตรวจพบว่า เกินมาตรฐานนั้นมีสาเหตุจาก การเร่งป้อนมูลฝอยจำนวนมากในเวลาอันสั้นนั่นเอง

เมื่อนำค่าตัวแปรที่เกี่ยวของมาคำนวณหาค่าเวลาที่ใช้ทำปฏิกิริยาเผาไหม้ (detention time) จากสมการในบทที่ 2 ผลดังตารางที่ 4-1 (บางสถานพยาบาลจะไม่แสดงผลเนื่องจากข้อมูลด้านอุณหภูมิห้องเผาไม่ถูกต้อง เนื่องจากเครื่องวัดอุณหภูมิทำงานไม่ปกติ)

ตารางที่ 4-1 เวลาที่ใช้ทำปฏิกิริยาเผาไหม้ (detention time) ของห้องเผามูลฝอยและห้องเผาควันจากการคำนวณ

สถานพยาบาล	เวลาที่ใช้ทำปฏิกิริยาเผาไหม้ (detention time) : วินาที	
รพ.พุทธชินราช	0.70	0.40
รพ.ขอนแก่น	0.69	0.31
รพ.กำแพงเพชร	0.58	0.35
รพ.มหาสารคาม	0.65	0.35
รพ.สมุทรสงคราม	0.57	0.34
รพ.ชลบุรี	0.68	0.34
ค่าเฉลี่ย	0.65	0.35
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.05	0.03

จากตารางข้างต้นห้องเผาควันมีค่าเวลาที่ใช้ทำปฏิกิริยาเผาไหม้ที่คำนวณได้ น้อยกว่าแบบที่กำหนดคือ ประมาณ 0.5 - 1.0 วินาที นั้นอาจแสดงถึงสาเหตุของการเกิดสารมลพิษทางอากาศที่เกิดจากการเผาไหม้ไม่สมบูรณ์ ได้แก่ ฝุ่น คาร์บอนมอนนอกไซด์ และไวนิลคลอไรด์โมโนเมอร์ สารมลพิษทางอากาศเหล่านี้จะต้องใช้เวลา และอุณหภูมิในห้องเผาที่เหมาะสมจึงจะทำการเผาไหม้สารเหล่านี้ให้สลายตัวหมดลงได้ ค่าเวลาที่ใช้ทำปฏิกิริยาเผาไหม้ของห้องเผาควันของเตาเผาโดยเฉลี่ยเท่ากับ 0.35 วินาที นั้นไม่เพียงพอที่จะสลายสารมลพิษดังกล่าวได้ทัน ข้อมูลนี้อาจมีความคลาดเคลื่อนเนื่องจาก ค่าอุณหภูมิจากการใช้เครื่องวัดอุณหภูมิใกล้ผนังเตาและมีเพียงจุดเดียวในแต่ละห้องเผา อาจไม่เป็นค่าที่แท้จริง รวมทั้งปริมาตรห้องเผาไม่ได้เป็นรูปทรงเรขาคณิต การหาค่าปริมาตรและพื้นที่หน้าตัดเพื่อใช้ในการคำนวณจึงเป็นค่าโดยประมาณ

หากต้องการเพิ่มค่าเวลาที่ใช้ทำปฏิกิริยาเผาไหม้ โดยไม่ต้องเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเตาเผาควรลดอัตราการป้อนอากาศจากหัวเผาทั้งสอง เพื่อลดอัตราการไหลของก๊าซในห้องเผา และควบคุมอุณหภูมิของห้องเผาควันให้เหมาะสม รวมทั้งคำนึงถึงปริมาณออกซิเจนที่มากเกินไป (excess air) ซึ่งมีความสำคัญในการทำปฏิกิริยาเผาไหม้เช่นกัน